

LJUDSKA OBRAMBA IN DRUŽBENA SAMOZAŠČITA — DEL NAŠEGA ŽIVLJENJA

Svet, v katerem živimo je poln nasprotij. Ni dneva, da ne bi bili priča nesoglasij, terorja in spopadov. Živimo v času, ko so mnogi prepričani, da je orožje edino zveličavno za reševanje medsebojnih odnosov, da je prav sredstvo za zatiranje človeka, ljudstev, narodov in držav, ali za osvobajanje v tistih predelih sveta, kjer besedi PRAVICA IN SVOBODA še nista prodrli v zavest stoletnih zatiralcev. V današnjem svetu, ki je umetno razdeljen med velike in male, med bogate in ravne, med vladajoče in zatirane ter ponižujoče, živimo tudi mi trdno odločeni, da nam nihče ne bo mogel vzeti tiste svobode, ki je bila rojena v borbi in trpljenju, da ni sile na svetu, ki bi nas odvrnila od začrtane poti našega socialističnega razvoja.

Že zdavnaj smo stopili na stran tistih, ki odklanjajo vojno kot sredstvo za reševanje nesoglasij, tistih, ki vidijo nadaljnji obstoj sveta le v sožitju med narodi in državami. Toda istočasno smo spoznali, da se ne moremo in ne smemo uspravati na sklepih, sprejetih na neštetihi mirovnihi in razorožitvenih konferencah, ker nam le-ti ne zagotavljajo neodvisnega življenja.

Težko smo po vojni gradili porušeno domovino ob spoznanju, da nam mnogi zavidajo našo svobodo, zato smo bili prisiljeni dajati veliko denarja za oborožitev, s katero bi lahko v danem trenutku zaustavili tiste, ki bi nam hoteli vzeti svobodo in preusmeriti načrtovani razvoj. Toda nikoli nismo hoteli z vojaško pripravljenostjo ustrahovati druge, kajti vedno smo si bili edini v tem, da je z besedami in preudarkom mogoče rešiti vsa nasprotja. Poleg tega pa se zavedamo, da ni orožje tisto, ki v spopadu dveh odloča o zmagi, ampak da to ljudje in njihova pripravljenost, da se s srcem in zavestjo borijo takrat, kadar je to potrebno. In prav iz takih zamisli so se porodili trdni koncepti o SPLOŠNEM LJUDSKEM ODPORU, katerega vse komponente skušamo združiti, jih medsebojno povezati in SLEHERNEMU dati možnost, da nenehno uveljavlja pravice in dolžnosti na širokem področju ljudske obrambe in družbene samozaščite.

Veliko smo že naredili na tem področju, marsikaj smo že spremenili v naši zavesti, ko smo krepili enote Jugoslovanske ljudske armade, ustanavljali enote teritorialne obrambe in civilne zaščite. Naše spoznanje je dozorelo do tiste stopnje, na kateri smo spoznali, da moramo s samozaščito utrjevati tudi družbeno samozaščito in v slehernem delavcu in občanu zbuditi zavest, da je nenadomestljiv pripadnik narodne zaščite, kot oblike varovanja družbene lastnine, svojega premoženja, samoupravljanja in naše družbene stvačnosti.

S sprejetjem republiškega Zakona o ljudski obrambi in Zakona o družbeni samozaščiti, varnosti in notranjih zadevah na novih osnovah nadaljujemo proces podružbljanja ljudske obrambe in družbene samozaščite. Ne gre samo za dograjevanje v ustavi sprejetih in opredeljenih izhodišč, ampak v prvi vrsti za poglobljeno vsebino, spremenjene in dopolnjene oblike ter metode. Iz spoznanja, da se naša materialna osnova začenja v ZDRUŽENEM DELU, izhajajo tudi zakonsko opredeljena dejstva, da je na tej doseženi stopnji razvoja KRAJEVNA SKUPNOST tista — skupaj z organizacijami združenega dela — iz katere izhajajo vse silnice nadaljnjega dela in prizadevanj.

V obeh zakonih ponovno poudarjamo, da je naša svoboda odvisna samo od nas samih, ki moramo biti vedno in povsod združeni v najrazličnejših enotah. Ponovno podčrtavamo, da ni drugih, ki bi to svobodo lahko ali smeli braniti v imenu nas.

Ko bomo v prihodnjem obdobju skušali vtakati črke novih zakonov v naše samoupravne akte, ko bomo razpravljali o posameznih določbah in nakazanih izhodiščih, se moramo zavedati in vedeti, da so te črke sestavljene iz vseh nas in da so zaradi tega žive osebnosti, ki morajo biti v stalnem medsebojnem sporazumevanju in dogovarjanju. Pred seboj pa moramo imeti edini cilj: da smo čvrsto povezana in vsestransko pripravljena družba, ki organizirano deluje, tako ob najhujših naravnih in drugih nesrečah, kakor tedaj, če bi kdorkoli hotel s kakršnimikoli sredstvi kratiti našo svobodo.

Obramba domovine, nesebična pomoč od nesreč prizadetim ljudem, vemo čuvanje pridobitev revolucije in narodnoosvobodilnega boja, nadaljnja izgradnja samoupravnega socialističnega sistema in utrjevanje humanih odnosov ni samo pravica in dolžnost vseh nas — delovnih ljudi in občanov — ampak tudi ČAST, ki jo moramo sprejemati v vsej njeni razsežnosti in pravi človeški dostojanstvenosti.

Sami smo bili in smo oblikovalci pojma SPLOŠNEGA LJUDSKEGA ODPORA, ki pomeni utrjen, obramben in human sistem vseh, ki se združujemo pod najširšim pojmom združenega dela, zaradi tega moramo vložiti vse napore, da začeto delo nadaljujemo in dokončamo.

ČLOVEK — DELO — KULTURA

Obstoj in razvoj človeka je bil tisočletja povezan z njegovim delom, stopnjo razvitosti proizvodnih sil in kulturo. V tem moramo iskati tudi razredno pogojenost kulture v posameznih obdobjih. Ne, da bi se spuščali v sam razvoj na področju kulture, iskali vse dobre in slabe strani v njenem razvoju, lahko ocenimo in poudarimo tisto, kar je pomembno za našo današnjo stvarnost.

Kulturna dediščina je tudi pri nas bogata, vendar je postala resnično last vseh nas šele s socialno in narodno osvoboditvijo. Kultura ni bila nikoli ozko usmerjena, ampak je pogojevala tudi boj za napredek, za nove odnose in drugačno vrednotenje človeka. Zaradi tega ni naključje, da smo že zdavnaj spregovorili v naši družbi o potrebah kulturnega dela in ga povezovali z ostalim družbenim razvojem. Zavedamo se, da osvobajanje človeka v proizvodnem procesu ne pomeni samo uveljavljanje njegovih pravic, da samoupravno odloča, temveč tudi to, da je kulturno osveščanje sestavni del spreminjanja njegovega značaja in osebnosti.

Ko govorimo o človeku in kulturi, ne mislimo samo na tistega delavca, ki je našel pot v kulturno društvo, delavca, ki posluša radio in gleda televizijo, ki bere knjige, ampak imamo pred seboj vse, ki tudi pasivno spremljajo kulturna dogajanja.

Vsako izmed nas po svoje odraža svoj odnos do kulture in združuje sredstva, vendar pa moramo doseči še nekaj več: vsakomur približati kulturne stvaritve, ki morajo postati tudi del življenja tistih, ki do sedaj niso še občutili potrebe po tej dejavnosti.

Ko sedaj začenjamo tudi v naši občini široko akcijo: ČLOVEK — DELO — KULTURA, nimamo v mislih samo prikazovati kaj znamo, ampak predvsem to, kako v slehernem zbuditi zavest, da je pripadnik in soustvarjalec kulturnih dobrin. Ko bomo načrtovali in sprejemali programe, se moramo zavedati, da to ni „pregled dejavnosti ob Tednu Komunističnega“, temveč tista kulturna usmeritev, ki bo stalna spremljevalka bogatenja združenega dela tudi na kulturnem področju.

Postanimo nosilci kulturnih prizadevanj v vseh sredinah, saj je to ena izmed pomembnih sestavin našega samoupravnega odločanja in življenja.

SKUPNO REŠEVANJE PROBLEMOM

Mnoga vprašanja urbanizacije in prostorskega planiranja, investicijskega vlaganja in gospodarskega povezovanja ter mnoga družbena vprašanja terjajo širših razprav v ljubljanski regiji, so poudarili prisotni na razgovoru v Domžalah, na katerem so sodelovali predstavniki mesta Ljubljane Vinko Hafner – sekretar Mestnega komiteja ZKS, Kovič ing. Tone – predsednik Mestne skupščine, Marjan Jelen – sekretar medobčinskega sveta ZKS, Vlado Beznik – predsednik Mestne konference SZDL in ostali ter iz Domžal Milan Narat, Jernej Lenič, Viljem Držanič, Marjan Kopitar, Vito Habjan, Albin Klemenc, Radisav Popović in Kovač ing. Janez.

Uvodne besede je podal direktor Biro 71 Radisav Popović, ki se je dotaknil nekaterih bistvenih značilnosti prostorskega planiranja in tistih vprašanj, ki so velikega pomena za pravilno ocenjevanje prostora in dogajanj v njem. Izhajal je iz tega, da gre za nekatera bistvena vprašanja nadaljnega razvoja, ki je sicer nakazan v srednjeročnem programu, vendar

Predstavniki mesta Ljubljane med posvetovanjem o reševanju skupnih problemov

pa ni uresničljiv, če ne bodo skladno s tem rešeni tudi ostali problemi. Opozoril je na to, da študije kažejo nekatere rešitve, vendar pa ne dopuščajo obdelovanje celotnega prostora občine tako, da bi lahko rešili ceste, stanovanjsko gradnjo, dnevno migracijo in prizadevanja na kmetijskem področju.

REŠEVANJE CESTNEGA OMREŽJA

Glede na to, da imamo v občini Domžale 4 rezervate za gradnjo hitre ceste in obvoznice, kar predstavlja skoraj 80 % zemlje v celotni občini, je nujno potrebno skupaj z mestom Ljubljano in vsemi prizadetimi občinami rešiti vprašanje katera varianta bo v končnem osnutku sprejeta in potrjena. Sedanje stanje na naših cestah ne dopušča več načrtovanja novih tras in s tem še večjega poseganja v kmetijsko zaledje. V zadnjem času prihaja do nekaterih nesmiselnih načrtovanj, ki z gospodarstvom občine nimajo ničesar skupnega.

Vprašanje cestne mreže pa je pogojeno tudi z veliko delovno migracijo med Ljubljano in Domžalami, saj po podatkih ta migracija obsega okoli 6000 delovnih ljudi in občanov, ki se vozijo na delo iz občine in v občino. Vse to pa narekuje, da moramo iskati najboljše rešitve in se domeniti z Republiško skupnostjo za ceste za dokončno rešitev tega vprašanja. V razpravi so sodelovali tako predstavniki naše občine, kot tudi Ljubljane in po širši razpravi sprejeli naslednji sklep:

- vsi predstavniki občinskih skupščin ljubljanske regije se najkasneje do 15. oktobra sestanejo s predstavniki Republiške skupnosti za ceste in sekretariatom za promet in se dogovorijo za varianto hitre ceste in obvoznice, ki bodo dobile dokončni značaj in ne bo več mogoče samovoljno spreminjati njihove trase in ustvarjati umetne rezervate v posameznih občinah. Z zaključki tega sestanka morajo biti seznanjene vse delegatske skupščine in tudi širša javnost, ker gre za reševanje bistvenih vprašanj vsakodnevnega življenja delavcev in ne nazadnje tudi za odstranjevanje dosedaj nakopičenih problemov, ki se obravnavajo v različnih variantah in na različnih nivojih.

STANOVANJSKA GRADNJA

Iz podatkov je razvidno, da je stanovanjska gradnja v naši občini potekala v zadnjih letih zelo hitro in da beležimo v preteklem letu nad 400 stanovanj, ki so bila zgrajena v individualni in blokovi gradnji. Zanimivo

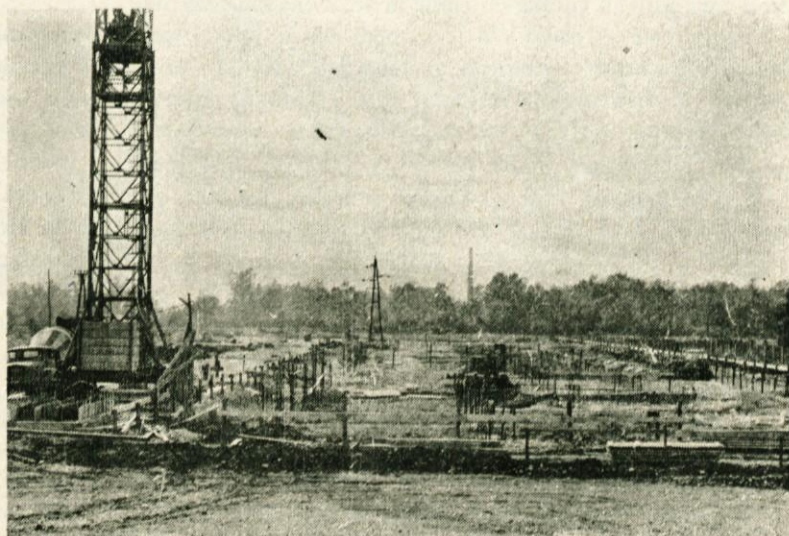
Velike stolpnice pomenijo sodoben način zadovoljevanja po stanovanjih, vendar odpirajo tudi težko rešljive probleme na področju varstva, vzgoje in ostalih družbenih potreb

pri tem je, da je več kot 80 % teh stanovanj bilo zgrajenih za trg in da so jih kupili kupci izven občine, kar predstavlja zelo velik priseljitveni saldo. To pa odpira vrsto zadev na področju infrastrukture, predvsem pa zadovoljevanje potreb v vzgojnovarstvenih zavodih in osnovnem šolstvu. Čeprav izhajamo iz dejstva, da je domžalska občina interesantni naseljitveni prostor za samo Ljubljano, pa se vendar postavlja vprašanje, kako zgraditi potrebne objekte, saj ljudje ne prinašajo s seboj dohodka iz minulega dela, ampak ta ostaja na tistih področjih, kjer delajo. To vprašanje in vprašanje delovne migracije bo potrebno reševati predvsem v ljubljanski kotlini, če ne v celotni regiji in zaradi tega je bil sprejet naslednji sklep:

- Socialistična zveza in sindikat morata postati nosilec prizadevanj, da se to vprašanje reši v medsebojnih razgovorih in da se zagotovijo enake možnosti za vse delavce, ki delajo izven naše občine, njihovi problemi pa se v celoti pojavljajo na območjih, kjer stanujejo. Pri tem pa bo potrebno razviti tudi tak informativni sistem, ki bo omogočil vključevanje teh prebivalcev v dejavnosti krajevnih skupnosti in jih tako povezal s prizadevanji delavcev v naših delovnih organizacijah. Takšno reševanje zahteva tudi razvoj Trzina in ostalih sosesk v občini, v katere je največji dotok priseljencev iz ostalih občin.

OBLIKOVANJE PROSTORA ZA INDUSTRIJSKI RAZVOJ

Srednjeročni program razvoja občine Domžale nakazuje območja na katerih bi se naj v bodoče razvijala industrija v občini. Prvotna predvidevanja, da bi industrijska cona obsegala del mengeškega polja, so opušče-

Tako izgleda največje gradbišče v naši občini, kjer bodo novi obrati kartonskega stroja III. Papirnice Količevo

na in prišlo je do tega, da se je sedaj izoblikovala nova in to južno od Domžal v smeri Ihana in Štude. Taka preselitev je nujna, če hočemo obdržati v občini kmetijsko proizvodnjo na tisti zemlji, ki je za kmetijstvo uporabna in graditi industrijske objekte tam, kjer bi poseg ne uničeval že itak okrnjenih zemljiščih površin. Dejstvo je, da živi v občini samo še 12 % kmetijskega prebivalstva in to predvsem v vzhodnem delu in da bo potrebno z hidromelioracijami pridobiti nova zemljišča ob Radomlju in Rači.

Predsednik Izvršnega sveta Viljem Držanič je uvodoma nakazal investicije v srednjeročnem obdobju in poudaril, da to pomeni bistveni premik v domžalski industriji. Velike investicije Papirnice, Leka, Heliosa in ostalih delovnih organizacij predstavljajo osnovo za nadaljni razvoj domžalske industrije. Predvideno je, da bo na koncu planskega obdobja

družbeni proizvod večji za 31,5 %, kar bo brez dvoma pomagalo odpraviti zastarel strojni park in dvigniti tudi produktivnost v delovnih organizacijah. Glede na to, da je bil srednjeročni program potrjen tako s strani delavcev v delovnih organizacijah, kot v krajevnih skupnostih in da imamo v občini dovolj strokovnega kadra, pričakujemo, da bomo izpeljali zastavljene cilje. Pri tem pa bo potrebno rešiti tudi ostala vprašanja komunalne ureditve, kot so vodovod, kanalizacija in izgradnja kolektorja Kamnik – Domžale.

V razpravi so bila ocenjena prizadevanja domžalskega gospodarstva in tudi povezovanja s sestavljenimi organizacijami združenega dela, ki dajejo osnovo za medsebojno usklajeni razvoj. Predstavniki Ljubljane so poudarili dejstvo, da ni mogoče tako velikih investicij obravnavati samo v občinskem merilu, ampak da je potrebno najti skupni interes tudi ostalih občin. Gospodarski prostor je potrebno povezati med seboj, ker bo le tako mogoče reševati vprašanje družbenih problemov, ki se pojavljajo v celotni regiji.

INFORMIRANOST IN USMERJENO IZOBRAŽEVANJE

Na področju družbenih dejavnosti je brez dvoma velikega pomena kako bomo v prihodnje razvili informativni sistem, ki bo osnova za dobro delovanje delegatskega sistema. Dosedanje ocene kažejo, da nismo v zadostni meri poskrbeli za razvoj te dejavnosti in da premalo dajemo informacij tistim, ki odločajo v posameznih skupščinah o bistvenih vprašanjih našega nadaljnjega življenja.

S POSVETOVANJA GOSPODARSTVENIKOV

Aktiv gospodarstvenikov je na svoji zadnji seji razpravljal o vprašanju plinifikacije v občini Domžale v okviru programa slovenskega plinskega omrežja, o gospodarskem gibanju v polletju in o nekaterih vprašanjih, ki so tesno povezana z samim gospodarstvom.

O problemu plina in njegove uporabe v gospodarstvu je predstavnik gospodarstva seznanil zastopnik Petrola, ki je prikazal celotni potek te velike slovenske gospodarske investicije, ki mora biti v prvi fazi zaključena v letu 1978. Gre za plinovod, ki bo iz Madžarske prišel pri Teršaku na območje Slovenije in bo tek

in da naj skušajo v svoje programe vnesti tudi to energijo, saj jo bo mogoče dobivati iz razdelilne postaje, ki bo v bližini Papirnice Količevo.

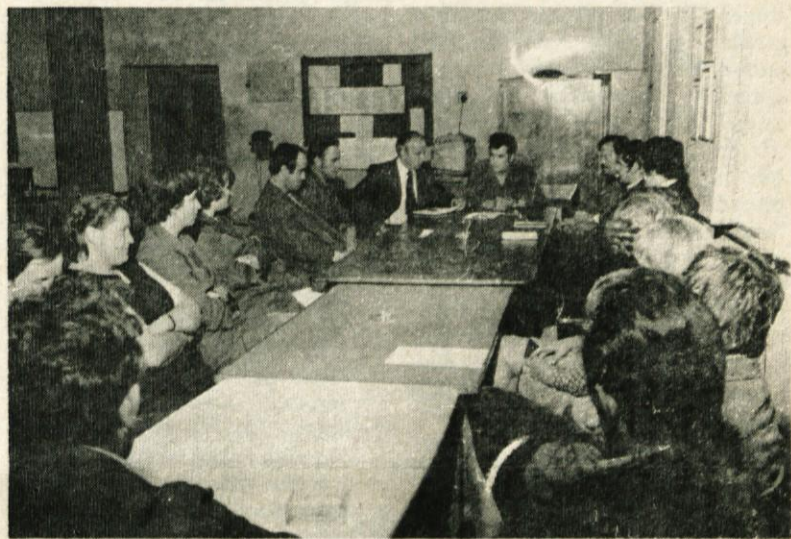
GOSPODARSKA GIBANJA so bila v prvem polletju letošnjega leta že večkrat obravnavana, vendar pa je aktiv gospodarstvenikov kritično ocenil nekatera dogajanja na jugoslovanskem tržišču in tudi osvetlil politiko izvoza nekaterih delovnih organizacij. Čeprav lahko beležimo v prvem polletju velik izvoz, ki je bil po daljšem času ponovno pozitiven, pa so se pokazale nekatere težave, ko so morale delovne organizacije izva-

Pri tem moramo postaviti v ospredje tudi vprašanje usmerjenega izobraževanja, ki nikakor ne more biti zaprt v eno samo občino, ampak mora najti tako organiziranost specializiranih izobraževalnih skupnosti, ki bodo v stanju zadovoljevati potrebe širše regije. Predstavniki mesta Ljubljane so opozorili na to, da je njihova akcija za nov samoprispevek tudi akcija vseh ostalih občin, ker gre za reševanje ne samo šolskega prostora, ampak tudi širše regionalne zdravstvene skupnosti in reševanje problema ostarelih občanov. Čeprav naši delavci, ki delajo v Ljubljani ne bodo ničesar prispevali, pa je njihov odnos do tega vprašanja velikega moralnega in političnega pomena. Kajti problemi so med seboj tako prepleteni, da bodo v prihodnje zahtevali enak odnos Ljubljane do ostalih občin v sami regiji.

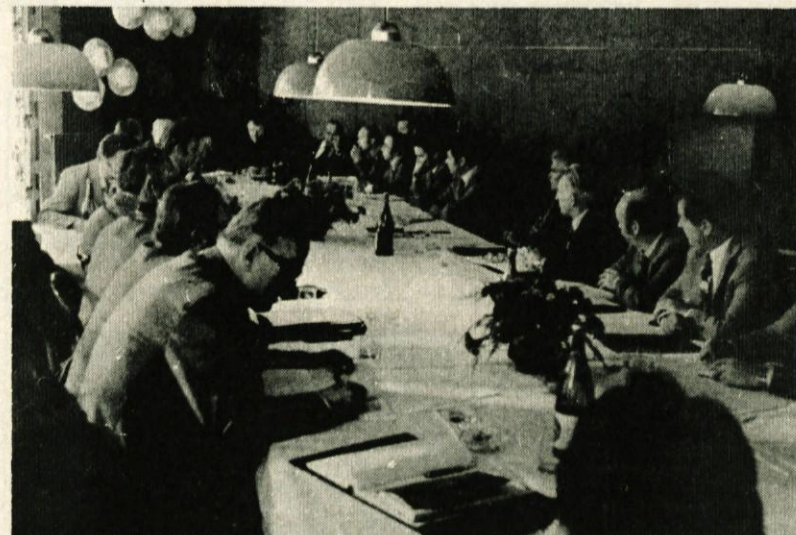
Po ogledu Veleblagovnice, o kateri je direktor Stane Skok dal zanimive podatke, so predstavniki obeh občin obiskali delovišče Papirnice Količevo, kjer potekajo gradbena dela za KS III. V razpravi so nato sodelovali predstavniki delovne organizacije in tovariš Marjan Zupančič, direktor Kartonažne tovarne Ljubljana. Osnovna tema teh pogovorov je bila, kako razviti dohodkovne odnose v času poteka same investicije in dokončno oblikovati sistem delitve po vloženih sredstvih.

Razgovori so nakazali še vrsto odprtih vprašanj, o katerih bodo tekle konkretne razprave, saj bo le tako mogoče rešiti tudi takšna vprašanja, kot so razvoj kmetijstva v naši občini, dokončno vprašanje migracije delovne sile in tesnejšega družbenega povezovanja Ljubljane z ostalimi občinami.

ar

Ob potresu v Posočju je delavski svet v Traku sprejel sklep, da se odpove organizaciji sindikalnega izleta in da denar namenijo prizadetim prebivalcem

Na posvetu gospodarstvenikov so bila odprta mnoga vprašanja in sprejeta priporočila za sodelovanje na vseh področjih dela in življenja

preko Maribora, Celja, Črnega grabna proti Ljubljani. Za našo industrijo je trenutno zanimiva ta investicija v toliko, ker bo omogočila Papirnici in Heliosu dobavo 36 milijonov m³ plina za pogonsko energijo.

Na podlagi široke razprave je bil sprejet sklep, da naj vse delovne organizacije proučijo svoje potrebe

žati po nižjih cenah, da so lahko obdržale tržišče. Gospodarstveniki so pozitivno ocenili zakon o zavarovanju plačil, vendar smatrajo, da niso bili sprejeti tudi dopolnilni zakoni, ki bi v celoti uredili stanje na tem področju. Tako je aktiv gospodarstvenikov med ostalim predlagal naslednje:

- fizični obseg izvoza ne more biti trenutno edino merilo za primerjavo s preteklim letom, ker je potrebno upoštevati tako izvoz, kot uvoz in pa nekatera gospodarska gibanja na svetovnem tržišču;
- urediti je treba vprašanje odprtih akreditivov in plačane realizacije preko izvoznikov, saj to v sedanjosti predstavlja izkazovanje izgube, ker je rok plačila neprimerno daljši od zakonskega;
- v Zvezni skupščini je potrebno rešiti vprašanje izvoza preko posrednikov, saj to mnogokrat zavira nemoten proizvodnji proces posameznih delovnih organizacij.

Razprava pa je opozorila tudi na nekatere vzroke, ki jih nakazujejo gospodarska gibanja v prvem polletju. Po mnenju sekretarja občinskega sveta Zveze sindikatov tovariša Bolharja smo verjetno premalo naredili pri analizi samoupravnih razmer, kar se odraža tudi na produktivnosti in odsotnosti z dela. Premalo smo ravno tako poskrbeli, da bi družbenopolitične organizacije v razpravah o gospodarjenju vplivale na sam sistem in reševanje tistih odprtih

vprašanj, ki neposredno zadevajo odnos do samega dela.

USTANOVITEV SAMOUPRAVNE KOMUNALNE INTERESNE SKUPNOSTI je ena izmed nujnih nalog, ki jo je treba sprovesti do konca leta. Iniciativni odbor je dal v javno razpravo samoupravni sporazum in statut, vendar odziv s strani delovnih organizacij ni takšen, kot bi moral biti. Zaradi tega je aktiv gospodarstvenikov sprejel sklep, da ponovno opozori samoupravne organe v delovnih organizacijah, da razpravljajo o teh dokumentih in da podpišejo pristopne izjave za ustanovitev te samoupravne interesne skupnosti.

POMOČ PRIZADETIM V POSOČJU je bilo ponovno vprašanje na aktivu gospodarstvenikov. Predstavnik občinskega štaba Albin Pavlin je analiziral pomoč ob prvem potresu 6. maja in ob drugem potresu 14. septembra in poudaril, da je občina izkazala veliko mero pomoči, saj je na ogroženo območje poslala 14 prikolic, za 100 oseb šotorov in opreme, več sto odej in perila ter tudi dokaj veliko denarno pomoč. Vendar pa ostaja vprašanje realizacije plačila

(Nadaljevanje na 4. strani)

(Nadaljevanje s 3. strani)

enodnevnega zaslužka, ker nekatere delovne organizacije te obveze še niso izpolnile. Glede na to, da je republiški štab skupaj s sindikati sprejel sklep, da se za prizadete v Posočju dela še en dan, je aktiv gospodarstvenikov sprejel naslednjo zadolžitev:

– do 15. oktobra je potrebno poravnati vso solidarnost do Posočja, kajti le tako bo mogoče zgraditi potrebne hiše za prebivalstvo na prizadetem območju. Samoupravni organi v delovnih organizacijah in odgovorne službe pa naj uredijo, kako bodo delovne organizacije delale, odnosno plačale odgovarjajoče zneske na zbirni račun.

SREDSTVA SKUPNE PORABE, s katerimi razpolagajo občinske samoupravne interesne skupnosti na podlagi prispevnih stopenj so bila predmet razprave zaradi tega, ker je Koordinacijski odbor skupaj s predstavniki samoupravnih interesnih skupnosti sprejel sklep, da se 5 % omejitev teh sredstev nameni za izgradnjo šole v Krašnji. Po obrazložitvi tovarša Štefana Lončarja so samoupravne interesne skupnosti zaradi dviga osebnih dohodkov dobile več sredstev, kot je bilo to predvideno v samem planu. Predstavniki gospodarstva so se strinjali s tem, da naj samoupravne interesne skupnosti na svojih skupščinah skupaj z delavci – delegati razpravljajo o teh sredstvih in da podpirajo predlog Koordinacijskega odbora.

REORGANIZACIJA ZAVAROVALNICE SAVE je bila na

aktivu gospodarstvenikov obravnavana zaradi tega, ker gre za združevanje sedanjih zavarovalnic v skupno novo zavarovalnico **TRIGLAV**. Direktor poslovne enote zavarovalnice Save Mengeš Ivan Vidali je obrazložil samoupravni sporazum, ki predvideva 10 ali 11 območnih skupnosti, ki bi pokrile območje celotne Slovenije. Po sedanjih razpravah naj bi poslovna enota Mengeš postala del območne skupnosti Ljubljane ali Kranja. Glede na to, da bi reorganizacija pomenila odtujevanje te dejavnosti od neposrednih proizvajalcev in domžalskega ter kamniškega gospodarstva, so gospodarstveniki smatrali, da ni mogoče sprejeti predvidene reorganizacije. Tovariš Vidali je navzoče seznanil tudi s tem, da je to vprašanje obravnaval tudi zbor delavcev njihove podružnice in sprejel takšne sklepe, ki bi omogočili ponovno razpravo okrog tega vprašanja v širši javnosti. Zavarovalništvo mora ostati sestavni del gospodarstva, so menili direktorji, ker bo le tako mogoče ohraniti na območju Kamnika in Domžal velika sredstva, ki se zbirajo iz tega naslova. Po širši razpravi je bil sprejet naslednji sklep:

– aktiv gospodarstvenikov poziva vse delovne organizacije, da skupaj s kamniškimi ponovno preanalizirajo to vprašanje in dosežejo, da bo poslovna enota v Mengšu imela svoj lastni žiro račun in da bo lahko resnično varovala interese tako gospodarstva, kakor tudi občanov na območju obeh občin. Ta sklep naj bo izhodišče za razpravo pred sprejetjem novega samoupravnega sporazuma o združevanju zavarovalništva.

strnimo vse ugotovitve, potem je potrebno v najkrajšem času rešiti vprašanje izgradnje nove šole, kajti pouk je mogoč le v skrajnem primeru in to največ za dobo enega leta. Taki sta ugotovitvi Zavoda za raziskavo materiala, Republiškega zavoda za varstvo pri delu. Čeprav manjka sicer še strokovna analiza vzdržljivosti materiala oziroma stavbe, ki jo je potrebno opraviti, pa to ne bo vplivalo na že podano strokovno mnenje.

Občani Krašnje so sami začeli iskati rešitve, saj je bilo nujno najti prostore za začasne učilnice v samem kraju. Našli so tudi lastnika, ki je pripravljen odstopiti hišo, ki jo bo sicer potrebno urediti, vendar bo v slučaju potrebe le mogoče organizirati pouk v samem kraju.

Tudi v občini so stekle razprave. Koordinacijski odbor za spremljanje skupne porabe je na seji s predstavniki samoupravnih interesnih skupnosti na predlog občinske konference SZDL razpravljal o 5 % sredstvih, ki so bila v začetku leta na predlog Izvršnega sveta omejena in ki jih ob polletju izkazujejo vse samoupravne interesne skupnosti v višini 175 milijonov starih dinarjev. Po razpravi je bil sprejet sklep, da naj skupščine vseh samoupravnih interesnih skupnosti sprejmejo sklepe, da se ta sredstva namenijo za izgradnjo šole v Krašnji. Nadaljnji razgovori so pripeljali do tega, da je strokovna služba skladov dala **BIRO 71** Domžale naročilnico za takojšnjo izdelavo lokacijske dokumentacije. Ravno tako so bili navezani stiki s predstavniki delovne organizacije Marles iz Maribora, glede možnosti kreditiranja in hitre izvedbe gradbenih del. O tem vprašanju je razpravljala tudi Občinska izobraževalna skupnost in občani na zboru v Krašnji 24. septembra. Temu sestanku so prisostvovali tudi Vida Hafner, predsednica izvršnega odbora Občinske izobra-

ževalne skupnosti, Majda Breznik, vodja strokovne službe skladov in SIS in Srečko Berčič predstojnik oddelka za splošne in družbene službe pri skupščini občine. V razpravi, ki je bila posvečena izključno problemom izgradnje šole v Krašnji in ko so bili osvetljeni vsi predlogi in podano dejansko stanje, so bili sprejeti naslednji sklepi:

- izvoli se gradbeni odbor, ki mora takoj začeti z delom in pripraviti realni program, na osnovi katerega bo lahko pristojna organizacija izdelala vso potrebno dokumentacijo;
- prostor za novo šolo je že rezerviran in to na zemljišču, ki je last splošnega ljudskega premoženja in da ne bi prišlo do zapletov, naj strokovna služba takoj uredi vse potrebno, da ne bi prišlo do nepredvidenih zastojev za začetek samih del;
- Zavod za raziskavo materiala naj naredi potrebne analize glede vzdržljivosti starega objekta šole in na podlagi te analize se naj sprejmejo tudi začasni ukrepi glede nadaljnjega pouka v starem objektu;
- pri gradnji šole ne sme biti iniciativa samo na strani gradbenega odbora, ampak je potrebno povezati vse krajevne skupnosti v Črnem grabnu, predvsem pa družbenopolitične organizacije, ki morajo krajano Krašnje pomagati, da bodo lahko odpravljene posledice, ki so nastale po potresu na tem območju.

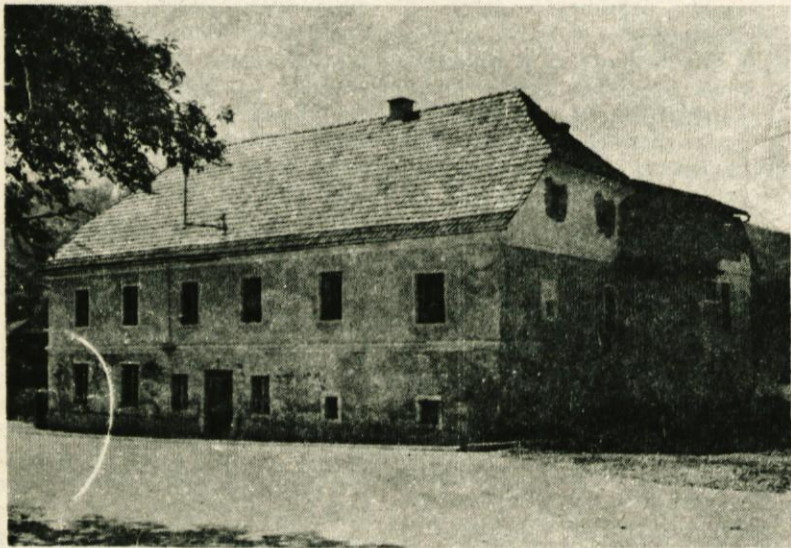
Krajanje so prepričani, da je solidarnost v naši občini na tako visoki stopnji, da bodo vse samoupravne interesne skupnosti, predvsem pa zbori uporabnikov v samoupravnih interesnih skupnostih pravilno ocenili nastalo situacijo in z zbranimi sredstvi pomagali, da bo šola v Krašnji čimprej zgrajena in s tem rešen tudi dolgoletni problem, ki se je čestokrat pojavljal v delegatski skupščini in v drugih sredinah.

ZBOR OBČANOV V KRAŠNJI

Potres, ki je ponovno razdeljal Posočje, je tudi v naši občini odprl vprašanje kakšne so posledice na objektih, ki so slabše konstrukcije. Občinski štab civilne zaščite je takoj začel ukrepati, da ne bi prišlo do nepotrebnih nesreč, ki bi lahko prizadele občane. Pregledi so pokazali, da je le šola v **KRAŠNJI**

tisti objekt, pri katerem morajo izreči svoje strokovno mnenje za to pristojni inšpekcijski organi in komisije. Pouk je bil prve dni ukinjen, ker ni bilo podano jamstvo za varno bivanje otrok v šoli.

Komisije so začele z delom, da ugotovijo dejansko stanje in podajo strokovno mnenje. Če

Poslopje sedanje Osnovne šole v Krašnji, v kateri ni zagotovljena več popolna varnost otrok

RAZGLAS

Oddelek za ljudsko obrambo skupščine občine Domžale obvešča, da organizira v dneh: 8., 11. in 12. oktobra 1976 na podlagi 15., 16. in 18. člena zakona o vojaški obveznosti (Uradni list SFRJ, štev. 22/74)

OBVEZNI NABOR

v prostorih Krajevnega urada Mengeš, Kidričeva cesta 30/II.

Naboru so dolžni pristopiti vsi moški državljani SFRJ in sicer:

1. Vsi mladinci rojeni leta 1958.
 2. Vsi obvezniki-naborniki, ki so bili na prejšnjih naborih spoznani za začasno nesposobne, ali kot taki predčasno izpuščeni iz JLA, pa jim v tem letu začasna nesposobnost preneha.
 3. Vsi obvezniki-naborniki starejših letnikov, ki iz kakršnihkoli razlogov do sedaj niso pristopili naboru in oceni sposobnosti za službo v JLA.
 4. Vsi obvezniki-naborniki, ki začasno bivajo na območju občine Domžale ter so začasno prijavljeni v občini Domžale.
- Obvezniki-naborniki, ki niso prejeli poziva, so se dolžni javiti naborni komisiji od 7. do 8. ure v zgoraj navedenih dneh na podlagi tega splošnega razglasa, s seboj pa morajo prinesiti osebno izkaznico.

Oddelek za ljudsko obrambo
skupščine občine Domžale

SLAVJE V LOKI PRI MENGŠU

Krajani Loke v Krajevni skupnosti Mengeš so v nedeljo 19. septembra imeli veliko slovesnost ob otvoritvi nove asfaltirane ceste skozi njihovo naselje. Ob tej priliki so se na slovesnem prostoru zbrali predsednik skupščine Jernej Lenič, predsednik izvršnega sveta Viljem Držanič in člana tega sveta Jože Pogačnik in Jakob Zanoškar, predstavniki krajevne skupnosti Tone Blejc, Slavko Pišek, Jože Mrčun, Matevž Štefe in ostali.

cesto na Gmajni. Vedeli pa so, da brez samoprispevka ne bo šlo. Zrati tega so se odločili za ponovni samoprispevek, ki bi jim zagotovil 45 milijonov SD, kar bi predstavljalo osnovo za pridobitev sredstev iz intervencijskega sklada pri SOB Domžale. Ostala sredstva v višini 95 milijonov starih dinarjev pa naj bi dala Krajevna skupnost Mengeš. Zaradi tega, da bi akcija lahko nemoteno tekla, je bil na zboru občanov izvoljen gradbeni

Predsednik gradbenega odbora tov. Tavčar med govorom. V ozadju Slavko Pišek, Jernej Lenič, Jože Pogačnik in Rudi Šinigoj

Slovesnost je pričel predsednik Mestne konference SZDL Mengeš tovariš Slavko Pišek, ki je poudaril velik pomen izgradnje in asfaltiranje cest v Loki, pozdravil vse navzoče in nato predal besedo predsedniku gradbenega odbora dipl. ing. Cirilu Tavčarju. V svojem govoru se je najprej dotaknil velikega dela občanov, ko so leta 1972 s prvim samoprispevkom sofinancirali asfaltiranje glavne ceste skozi naselje. Že takrat so se krajani dogovorili, da bodo skušali postopoma in solidarno reševati vse probleme, predvsem pa zgraditi tisto, kar bo koristilo njim samim. Večkrat je bilo na zborih občanov izraženo, da bi asfaltirali še nekatere ceste in sicer Na ulicah, del Stoparjeve ceste, Pot na Dobeno in

odbor, v katerem je aktivno sodelovalo 24 krajanov. Tako je stekla AKCIJA 75, katere namen je bil izbirati finančna sredstva na podlagi uspelega referendum, ki je bil 6. julija 1975. Občani so izglasovali, da bodo zbrali 66 % vseh sredstev, kar pomeni, da bodo pokrili skoraj 33 milijonov starih dinarjev. Gradbeni odbor je upošteval premoženjsko in socialno stanje posameznikov. Dela so delno zavrla neugodna gospodarska gibanja v lanskem jeseni, vendar pa so občani kljub temu nadaljevali z delom in pripravili prvo fazo ter uredili vsa zemeljska dela. Druga faza pa je stekla letos ob pomoči Ljubljanske banke – podružnice Domžale, ki je dala kredit investitorju BIRO 71, Cestnega sklada in

Novo cesto je otvoril Kostja Modec

Krajevne skupnosti Mengeš. Ob tako velikem zanosu vseh občanov so bila opravljena naslednja dela: dolžina na vseh asfaltiranih cestah znaša 2360 m in za izgradnjo le-teh je bilo potrebno 5240 m³ gramoz in 9220 m² asfalta. Predračunska vrednost celotne investicije je bila predvidena v višini 1.469.397,00 din, vendar so za dokončanje bila potrebna manjša sredstva. Zanimivo pa je da samoprispevek še vedno poteka in da so sredstva sredi septembra znašala že 407.840 ND.

Nato je spregovoril predsednik občinske skupščine tovariš Lenič, ki se je najprej zahvalil občanom za veliko in požrtvovalno delo, nato pa poudaril veliko zavest delovnih ljudi in občanov, ki skušajo s samoprispevki reševati mnoge krajevne probleme. Krajani Loke so po njegovih besedah dokazali veliko mero zavednosti in niso prenehali z delom tudi v tistem času, ko so gospodarske težave zaustavile marsikatero gradbišče.

Doprinos krajanov pomeni bogatitev ne samo same Loke, ampak celotne Krajevne skupnosti, ki je v zadnjih letih z zgraditvijo mnogih pomembnih družbenih objektov stopila na pot napredka in se tudi notranje čvrsto povezala. Največ pa je ob takih slavljih pomembno spoznanje, da so delovni ljudje in občani v krajevni skupnosti resnični nosilci hotenj in prizadevanj in tudi uresničevalci sprejetih nalog. Realizacija na zborih volilcev in občanov podanih zahtev postaja vse bolj odvisna od zavesti in dejavnosti tako tistih, ki delajo v sami krajevni skupnosti, kot vseh, ki delajo v družbenopolitičnih organizacijah. S tesno povezavo vseh dejavnikov bomo tudi v bodoče lahko reševali mnoge probleme, je na koncu poudaril tovariš Lenič.

V kulturnem programu je sodeloval mladinski pevski zbor Osnovne šole Matija Blejca – Matevža, Mengeš, recitatorji mladinskega aktiva iz Loke, folklorna skupina Prosvetnega društva Trzin in Godba na pihala iz Mengša. Po položitvi venca na spomenik padlim, je tovariš Kostja Modec prerezal trak in izročil novo cesto svojemu namenu. Veliko ljudi je v stnjeni povorki odšlo proti gasilskemu domu, kjer je bilo tovariško srečanje.

Tako so krajani Loke uspešno opravili še eno nalogo in istočasno sprejeli sklep, da bodo tudi v bodoče ob pomoči družbe reševali vse probleme svojega kraja.

M. J.

NAŠE OKOLJE 76

„Lep pogled“ na naše okolje. Ali je v teh smeteh tudi naša skrb za čistočo in naša kultura?

Če te pot zanese na Rova ali pa v rekreacijski center naše občine Kolovec, te v oči, pa tudi v nos, zbode gozdna poseka z jamo za ilovico (zapuščina opekame) in na njej tik ob cesti kup smeti (zapuščina mene, tebe, NAS), ki se kot preproga vleče na površini kakega hektara. Taka smetišča bi morali zapreti! Zapolniti bi morali jamo, prostor pa zravnati, ograditi in pogozditi!

„Ne, to pa ne!“ se bodo v en glas uprli amaterski raziskovalci, ki vsak dan brskajo po smetišču, saj jim je le-to dodatni vir materialnih dobrin. Tu najdejo obleke, žimnice, štedilnike, opeko, odeje,

vozičke, kolesa, posodo. Za tiste z avtomobilskim standardom bi se našla vrata za fička in škodina školjka, platišča in gume.

Pa mogoče smetišče sploh koga moti? Saj ni treba gledati tja! Na drugi strani ceste se vleče lep gozd, samo zelenje. No ja, negodujejo bližnji stanovalci zaradi smradu in iz bojazni, da bi tleče smeti zanele gozd. Ampak, prosim vas, to so ozki, lokalni interesi in nanje se NAŠ NAPREDEK ne bo oziral.

P. S. Sredi septembra je buldožer porinil smeti v jamo in za dan, dva očistil poseko. Toda ne bojte se! Zgodovina se (na žalost!) že zopet ponavlja!! Igor Lipovšek

Praznika v Loki so se udeležili številni občani in spremljali izvajanje ljudskih plesov

OBISK IZ SOMALIJE

Delovno organizacijo Toko Domžale je v spremstvu našega ambasadorja Janeza Hočevarja v Somaliji obiskal general Šcek Osman Mohamed, minister za industrijo in član Centralnega komiteja somalske revolucionarne socialistične stranke s soprogo. Osnovni namen obiska je bil navezava tesnejših stikov, saj Somalija slovi po tem, da ima močno razvito živinorejo, ki bo v bodoče lahko proizvajala znatne količine usnja za predelavo. Somalija je ena izmed tistih držav v razvoju, s katero skušamo v zadnjem času navezati trgovinske stike in izkoristiti njihove možnosti za medsebojno menjavo. Obisk naj bi bil osnova za širše razprave, ki bodo potekale v zbornici za zunanjo trgovino.

Gostje so si ogledali tudi Veleblagovnico in se pogovarjali z dvema študentoma, ki se šolata v Srednje tehniški usnjarski šoli v Domžalah.

S.

Somalijski minister s soprogo si v spremstvu direktorja TOKO Staneta Rozmana in ambasadorja Janeza Hočevarja ogleduje Veleblagovnico

OB JUBILEJNI PROSLAVI UŽIŠKE REPUBLIKE

Rada bi osvetlila nekatere dogodke iz težkih, a slavnih dni našega NOB. 35 let je poteklo, odkar je bilo osvobojeno mesto Učice ob reki Djetinji, glavno mesto prve partizanske republike v okupirani Evropi, imenovane Titova užiška republika. 30 let pa je poteklo, od kar nosi Titovo ime. V tem mestu je zagorel ogenj upora proti okupatorju in domačim izdajalcem, tukaj je tov. Titu prisegel prvi partizan. Užiška republika je obsegala ozemlje dolgo približno 300 km, v njej so bila osvobojena še mesta Užiška Požega, Čačak, Valjevo in ozemlje do Kraljeva. Tega mesta partizani niso mogli zasedeti, ker so Nemci krčevito branili letališče. Prva partizanska republika v Evropi je živela 67 dni. V Učicu je bila prva tovarna orožja, oddaljena približno 100 km od nemškega štaba za Balkan. Tukaj je bila tiskarna, kjer so 3-krat tedensko tiskali Borbo, Bilten in druge časopise. Na osvobojenem ozemlju so bile delavnice, šivalnice, vozila je tudi 150 km dolga partizanska železnica. Povsod so ustanovili prve narodnoosvobodilne odbore, kot prve klice naše nove ljudske oblasti, ki so skrbeli za prvorce, za otroke, starejše ljudi, za pregnance, da je bila spravljena letina, da je bilo kruha za vse. Organizirali so tudi bolnišnice. V Učicu je bil vrhovni štab s tov. Titom in angleška vojna misija.

Vse to se je dogajalo v Hitlerjevi trdnjavi v trenutku, ko je slavil svoje največje uspehe, ko so bile nje-

gove armade na pragu Moskve in Leningrada. Položaj v zahodni Srbiji je čedalje bolj skrbel nemško komando. Že od sredine septembra so začeli Nemci prevažati okrepitve, da bi likvidirali osvobojeno ozemlje. Njihove čete so prihajale iz Francije, Grčije, iz vzhodne fronte, med največjo ofenzivo proti Moskvi. Nemškim enotam so pomagali četniki, ki niso proti Nemcem izstrelili niti enega naboja, nedičevci in drugi kvislingi. Tov. Tito se je večkrat sestal s četniškim voditeljem Dražo Mihajlovičem, a do sporazuma ni prišlo. Četniki so se strinjali samo s tem, da so dobili orožje iz tovarne orožja v Učicu, s katerim so kasneje napadli partizane.

To je bilo v noči med 1. in 2. novembrom 1941. Ta napad so partizani odbili. Nemška ofenziva na osvobojeno ozemlje je prišla iz vseh strani. Nemški vojaki so bili dobro oboroženi, imeli so tanke in avione, ki so prizadeli partizanom in prebivalstvu največ gorja. Najprej so padli partizanski položaji okrog Valjeva, severno od Učice, tri dni kasneje pa so se prikazali nemški tanki. Iz mesta je bila izvedena evakuacija ranjenih, otrok in bolnih. Zlasti hude udarce je zadalo nemško letalstvo. Partizani so se junaško branili. Posebno hrabrost in herojstvo je pokazal delavski bataljon na hribu Kadinjači, ki je padel do zadnjega moža, ko je ščitil umik glavnini in vrhovnemu štabu. Razredčene partizanske enote z vrhovnim

štabom so se umaknile na planino Zlatibor in naprej v Sandžak, kjer je nastalo novo osvobojeno ozemlje. Tu so se enote znova formirale in nadaljevale borbo za svobodo. Padle borbe so nadomestili drugi. To je bilo zadnje dni novembra leta 1941, na pragu hude zime. Nemško poveljstvo s prvo ofenzivo na osvobojeno ozemlje ni doseglo svojega namena.

Spominjam se, kakor da bi bilo danes. Tiste dni mi je prinesel terenec mladinec Vuković prve številke Borbe in Biltena. Iz rok v roke so prihajali časopisi, iz katerih so preprosti ljudje na vasi izvedeli resnico, kdo se bori za svobodo in boljše, pravičnejše življenje. Nekega jesenskega dne je kruta sovražnikova roka pretrgala nit njegovega mladega življenja. Mama ga je pokopala in objokovala. Njeni žalostni vzkliki so odmevali v dolgo, pusto jesensko noč: „Sine moj, dušo moja, mladost moja, gde si...?“

Tako so objokovale matere svoje sinove, ki so bili še otroci, po srcu in duši pa že odrasli.

Spominjam se tudi študenta Ratka Mitrovića, ki je bil poleg Filipa Filipovića in bratov Minić med organizatorji upora v čačanski

okolici. Četniški oficir ga je izdal Nemcem, ki so ga hudo mučili in s tovariši obesili na glavnem trgu v Čačku. Njegova mama je od žalosti zblaznela. In še in še bi lahko napisala. Junaški, uporni in ponosni rod ob Moravi ni klonil. Boril se je naprej.

Zelo rada obiskujem te široko-grudne, dobre ljudi in imam z njimi stalne stike. Ostali so takšni, kakršni so bili takrat, ko so mi nudili drugi dom. Hodijo po začrtani Titovi poti, so neuklonljivi, z vsem srcem in dušo predani naši stvarnosti. Tudi njihove vasi se razvijajo, požgane hiše so nadomestili z novimi, otroci se šolajo, povsod se vidi utrip novega, srečnejšega življenja.

Zaključila bi z besedami tovariša Tita, ki jih je izrekel takrat v osvobojenem Učicu: „Za svobodo se borimo vsak dan!“ Te njegove preproste besede imajo velik pomen. Za svobodo se ne borimo samo z bojem, ampak tudi s svojim delom, zavzetostjo, odpovedjo, znanjem.

Osvobodilni boj se konča z osvoboditvijo človekove osebnosti, kar je za nas še posebno potrebno v sedanji razvojni stopnji.

Zidarič Danica

VABILO

Planinsko društvo Domžale VAS VABI na predavanje, ki bo v petek, 22. oktobra ob 19. uri v Kino dvorani v Domžalah. Predavali bodo udeleženci, ki so se udeležili odprave v Hindukuš in osvojili nad 7.000 m visoki NOŠAK.

Predavanje bo spremljano z barvnimi diapozitivi.

Vabljeni!

TEKMOVANJE GASILCEV

V SLUŽBI LJUDSTVA

NA POMOČ

Geslo naših gasilcev, katerih delo dobro poznamo

V soboto 4. in nedeljo 5. septembra je Občinska gasilska zveza Domžale organizirala v Jaršah veliko tekmovanje, na katerem je sodelovalo 72 tekmovalnih desetin z območja naše občine. Tekmovanje je bilo zanimivo tudi zaradi tega, ker je bilo številčno zelo močno, saj je aktivno sodelovalo na tekmovanju preko 900 ljudi. Poleg tega je bilo tekmovanje pregled dejavnosti društev in tudi obširna vaja pred tednom požarne varnosti, ki bo od 26. septembra do 3. oktobra. Zanimalo nas je nekaj bistvenih vprašanj s področja gasilstva v naši občini in samega tekmovanja, zato smo se obrnili na predstavnike Občinske gasilske zveze z nekaterimi vprašanji. Razgovora so se udeležili: Aleksander Rihtar, Franc Blejc in Marjan Lenarčič.

Vprašanje:

Kakšne so bile priprave za samo tekmovanje in kdo vse so tekmovali?

Odgovor:

Priprave so že dalj časa potekale po vseh gasilskih društvih in tudi same vaje so zajele veliko število naših članov. Po podatkih lahko ugotovljamo, da je bilo opravljenih preko 7500 ur, na katerih so se gasilci pripravljali na to največje tekmovanje v naši občini. Takšna tekmovanja so bila organizirana že preje, vendar lahko rečemo, da smo šele na 12. tekmovanju v resnici videli vse tisto, kar predstavlja gasilstvo v naši občini.

Tekmovali so pionirji v dveh skupinah in sicer prva skupina od 7. do 10. leta in druga skupina od 7. do 14. leta, pri kateri so tekmovali tudi pionirke. Mladinci in mladinke so tekmovali v starostni skupini od 15. do 18. leta, člani pa so bili razdeljeni na desetine iz gasilskih društev in industrijskih gasilskih enot. Ravno tako so bile razdeljene tudi članice. Poleg tega pa so tekmovali tudi gasilci – veterani in sicer v dveh skupinah, prva od 40. do 55. leta starosti, druga pa nad 55. let naprej. Zanimivo je to, da je najmlajši tekmovalec imel komaj 6 let, najstarejši pa preko 80 let. Največja poprečna starost veteranov je znašala 74 let. Glede na to raznolikost v starosti lahko rečemo, da smo na tekmovanju v resnici lahko videli vse, kar je povezano z življenjem in delom gasilskih društev na terenu in v delovnih organizacijah.

Vprašanje:

Kaj je pokazalo tekmovanje glede pripravljenosti posameznih društev oziroma desetin?

Odgovor:

Ce ocenjujemo tekmovanje glede pripravljenosti, moramo v prvi vrsti poudariti množičnost in istočasno tudi ugotoviti, da so bile posamezne tekmovalne ekipe bolje pripravljene kot druge, kar je delno razumljivo glede na raznolikost

posameznih društev. Ugotovimo lahko tudi to, da so bili dobro pokriti posamezni sektorji, kot so Mengeš, Radomlje, Domžale, Dob-Vir, ki so tudi zelo resno vzeli priprave in se zavedajo, da je njihovo delo tesno povezano s požarno varnostno problematiko na območjih, kjer delujejo. Ravno tako smo lahko spoznali, da so manj bila pripravljena nekatera društva iz oddaljenejših predelov naše občine, to je s področja Črne grabna in Moravske doline. Posebno vprašanje pa se pri tem odpira pri delovanju industrijskih gasilskih društev, saj lahko ugotovljamo, da aktivno dela samo šest društev (Toko, Tosama, Helios, Induplati, Papimica in Slovenijales), nedelovni sta v zadnjem obdobju društvi v Melodiji in Oljarni. Postavlja se vprašanje nekaterih društev v posameznih delovnih organizacijah, kjer društva ne obstojajo, vzroki požarov pa so zelo veliki. Tako lahko ugotovljamo, da nimamo industrijskih gasilskih društev v delovnih organizacijah Univerzale, Trak, Termit, TOZD Prašičjereja Ihan in še v nekaterih manjših. Posebno vprašanje je tudi Lukovica, kjer gasilsko društvo nima članske in mladinske ekipe, ravno tako pa je nima delovna organizacija Mojca.

Ce ocenjujemo rezultate, ki so jih dosegle posamezne desetine na tekmovanju, potem lahko trdimo, da spadajo v sam vrh tovrstnih tekmovanj v republiškem merilu, kar dokazujejo že tudi dosežena mesta posameznih ekip, ki so v letošnjem letu tekmovali na republiških tekmovanjih.

Vprašanje:

Kakšna je tehnična opremljenost gasilskih društev?

Odgovor:

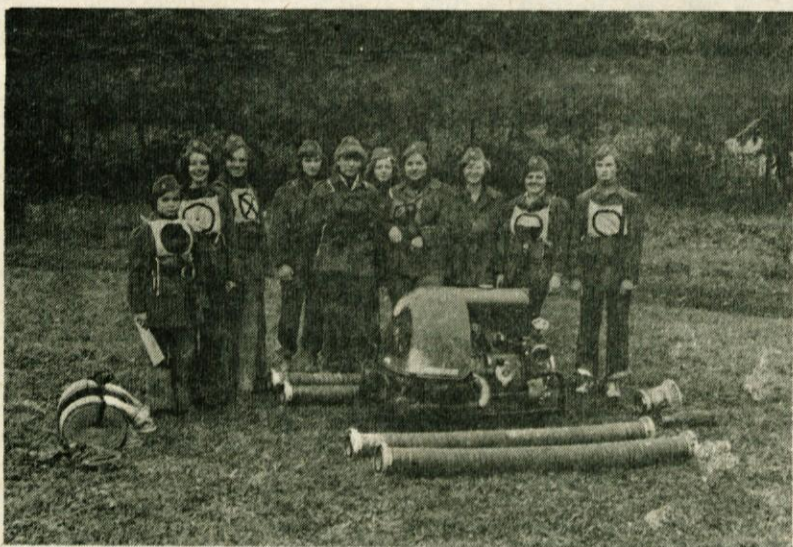
Glede tehnične opremljenosti lahko govorimo o tem, da predstavlja mejnik na tem področju obdobje, ko je začel z delom Občinski gasilski sklad. Sredstva tega sklada so se smotrno koristila za

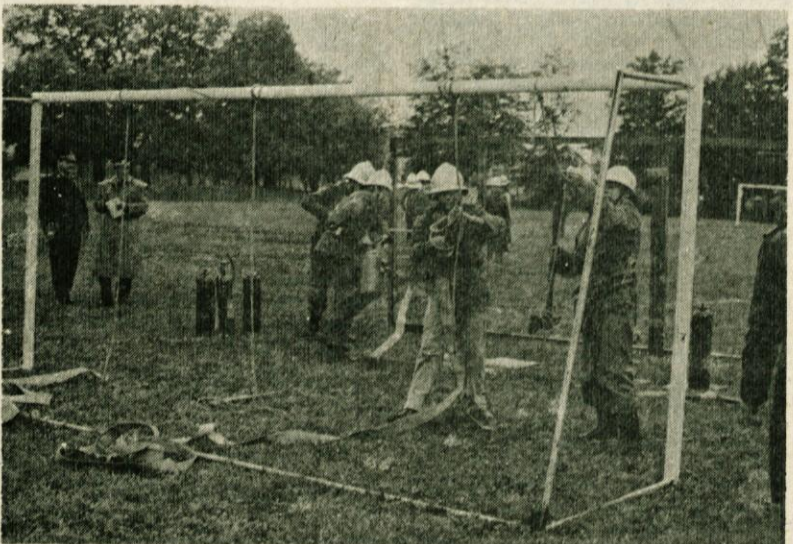
Tekmovanje gasilcev – veteranov je bilo še posebno zanimivo

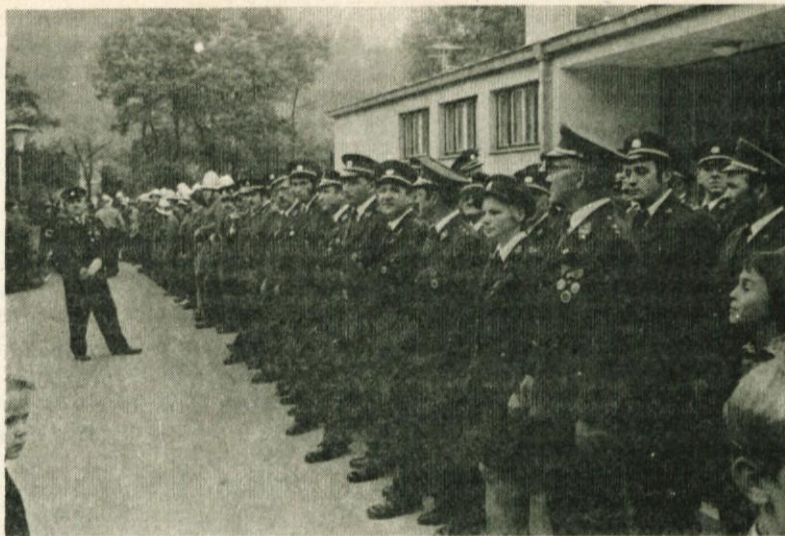
Velika taktična vaja gasilcev v Mengšu je pokazala, da so naša gasilska društva pripravljena spopasti se z vsemi požari, ki bi nastali na zgradbah ali pa v delovnih organizacijah

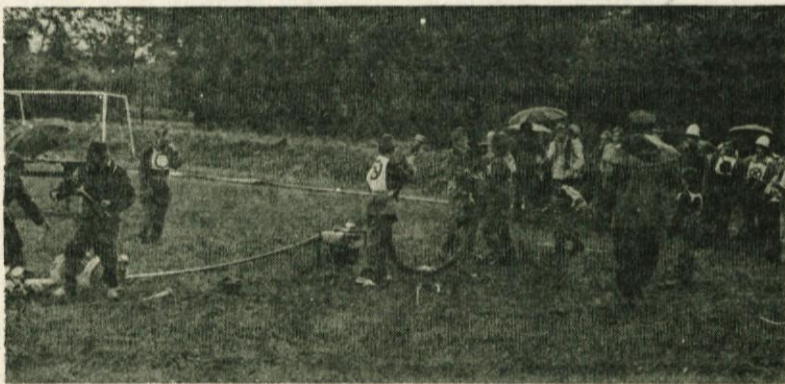
Pionirke – gasilke so tudi tekmovali na občinskem tekmovanju

Svoje spretnosti so prikazali tudi člani gasilskih društev

Svečane akademije v Mengšu so se udeležili predstavniki vseh gasilskih društev in to od najmlajših do veteranov

Pionirska desetina med tekmovanjem

opremo posameznih društev in predvsem za to, da so vsa društva dobila enotno opremo in to tipizirane brizgalne Rošenbauer in avtomobile. Ravno tako so bili veliki premiki napravljeni pri opremi društev z gumiranimi cevmi in pa tudi osebna oprema je bila na novo nabavljena. Tako lahko trdimo, da so društva usposobljena za gašenje gozdnih požarov, da razpolagajo z dvema cisternama in da se v delovni organizaciji Helios stanje požarne pripravljenosti močno izboljšuje. Problematično pa še vendar ostaja vprašanje gašenja kemičnih požarov in pa vprašanje gašenja v velikih stanovanjskih stolpnica. Brez dvoma bo to vprašanje potrebno rešiti v okviru novoustanovljene samoupravne interesne skupnosti za požarno varnost. Ravno tako bo potrebno začeti razmišljati o ustanovitvi poklicne gasilske brigade in o tesnejšem povezovanju s štabom za civilno zaščito. Vendar pa moramo pri tem poudariti to, da ustanovitev poklicne gasilske brigade ne bo zmanjševala pomembnosti sedanjih društev, saj le-ta predstavljajo široko bazo na področju delovanja gasilstva v občini in rešujejo sedaj mnoga pereča vprašanja ne samo požarne varnosti, ampak tudi tista, ki se pojavljajo ob elementarnih nesrečah ali pa ob sušnih obdobjih. Iz tega izhaja, da bo požarnovarnostna skupnost imela veliko dela in da bo morala v svoji skupščini reševati vsa bistvena vprašanja, ki zadevajo tako osebno, kot družbeno varnost.

Vprašanje:

Kaj predstavljajo gasilske organizacije v konceptu splošnega ljudskega odpora?

Odgovor:

Brez dvoma se moramo zavedati tega, da pomenijo gasilska društva veliko organizirano silo v konceptu splošnega ljudskega odpora in da imajo v civilni zaščiti tudi lahko zelo viden značaj. Če izhajamo iz tega, da vključujejo veliko mladih in starejših občanov, potem bodo v enotah civilne zaščite lahko tudi uspešno delovali. To pa še toliko bolj, ker so že strokovno usposobljeni in bodo lahko nosilci prizadevanj v posameznih enotah civilne zaščite, kjer bodo njihova strokovna znanja lahko prišla do izraza. Tudi na tem področju bo potrebno narediti nekatere korake, predvsem v krajevnih skupnostih in to z odbori za družbeno samozščito in ostalimi organi, ki že delujejo, vendar mnogokrat ne povezujejo vseh dejavnikov, ki obstojajo na posameznih območjih.

Da je tekmovanje pokazalo tako vidne rezultate, je zasluga predvsem stalno delo na področju usposabljanja strojnikov, podčastnikov in višjih gasilskih častnikov. Njihova usposobljenost in pa način tekmovanja sta vplivala na to, da je vedno več zanimanja predvsem med mlajšimi ljudmi, na katere imajo pozitiven vpliv tudi starejši tekmovalci.

V času požarnega tedna bo v Mengšu velika medsektorska vaja, na kateri bo sodelovalo več deset in bo prikazalo sodobne načine gašenja. Ravno tako bo svečana akademije, na kateri bodo razglašali doseženi rezultati in sprejet tudi nadaljnji program dela.

REZULTATI

PIONIRJI-A

1. Mengeš

Rdeča

2. Mengeš 1
3. Krašče
4. Homec
5. Dob
6. Blagovica
7. Loka 1
8. Topole
9. Moravče
10. Loka 2
11. Lukovica

PIONIRJI B

1. Mengeš
2. Trzin
3. Homec
4. Radomlje
5. Lukovica
6. Stob
7. Roa
8. Vrhpolje

PIONIRKE-B

1. Jarše-Rodica

MLADINCI

1. Mengeš
2. Dob 2
3. Dob 1
4. Radomlje
5. Vir
6. Homec
7. Stob

MLADINKE

1. Domžale
2. Loka

MLAJŠI VETERANI

1. Mengeš
2. Pšata

STAREJŠI VETERANI

1. Mengeš
2. Loka
3. Domžale

ČLANI TERITORIALCI-A

1. Mengeš
2. Dob
3. Vir
4. Roa

- Rdeča
Rdeča
Oranžna
Oranžna
Oranžna
Oranžna
Rumena
Rumena
Rumena
Rumena
Rumena

- Rdeča
Rdeča
Oranžna
Oranžna
Oranžna
Rumena
Rumena
Rumena

- Rdeča

- Rdeča
Rdeča
Oranžna
Oranžna
Rumena
Rumena
Rumena

- Rdeča
Oranžna

- Rdeča
Oranžna

- Rdeča
Oranžna
Rumena

- Rdeča
Rdeča
Rdeča
Rdeča

5. Domžale ;
6. Krašnja
7. Prevoje
8. Vrhpolje
9. Topole
10. Studenec
11. Trzin 1
12. Moravče
13. Krašče
14. Loka
15. Žeje-Trojica
16. Študa
17. Stob
18. Trojane
19. Pšata

ČLANI TERITORIALCI-B

1. Trzin
2. Radomlje
3. Jarše-Rodica

IZVEN KONKURENCE

- Enota gasilskih sodnikov

ČLANI INDUSTRIJE-A

1. Tosama 1
2. Induplati 1
3. Slovenijales
4. Helios
5. Papirnica
6. Tosama 2

ČLANI INDUSTRIJE-B

1. Induplati 2
2. Toko

ČLANICE TERITORIALKE

1. Topole
2. Krašnja
3. Blagovica
4. Roa

ČLANICE INDUSTRIJA

1. Tosama
2. Slove nijales
3. Induplati

Označbe oziroma barve pri posameznih desetinah pomenijo barvo značk, ki jih prejmejo posamezne desetine.

M. L.

HELIOS

KEMIČNA INDUSTRIJA DOMŽALE

IZ NOVEJŠEGA PROGRAMA PREMAZOV ZA ŠIROKO POTROŠNJO POSEBNO PRIPOROČAMO

- **BONDEX** — sredstvo za oplemenitenje in zaščito lesa
- **IDEAL lak NOVI** — kislinotrdilni lak za parket v sijajni in mat izvedbi
- **VIKEND** lak in emajl — sintetični premaz za izvedbo zunanjih opleskov lesa in kovine
- **TESAROL** — matirani lak in emajl za les in kovino
- **MOBIL** special emajl — za lakiranje avtomobilov in drugih kovinskih predmetov
- **MOZAIK** — barvo za zid. Z enkratnim nanosom dosežemo večbarvni izgled
- **HELIOPLAST** — disperzijsko barvo za notranja in zunanja dela
- **DOMAL** — barva za dekorativno pleskanje sten
- **SANITOL** — sredstvo za saniranje zidnih in lesnih površin, inficiranih z mikroorganizmi

Občani POZOR

Razprodajam: volnene blazinice za avtomobile in spanje 1 kg - 30 din.
Volna za žimnice — prešite odeje kg 20 din.
Vollena preja bela in v barvah. Sintetična preja konkurenčne cene.
Tapisomi po nižjih cenah.
Odperto od 9. do 17. ure.

KOSTIČ
Ljubljanska 39
DOMŽALE

UREJENI PROSTORI ZA ARHIVSKO GRADIVO NA GRADU KRUMPERK

Na gradu Krumperk je bila 24. septembra 1976 svečana izročitev prenovljenih prostorov za shranjevanje arhivskega gradiva z območja občine Domžale. Nove prostore je odprl predsednik skupščine Kulturne skupnosti Domžale dr. Miroslav Stiplovšek. O pomenu prepotrebni prostorov za hrambo arhivskega gradiva pa je spregovoril ravnatelj Zgodovinskega arhiva iz Ljubljane Jože Žontar. V kratkem kulturnem programu sta se predstavila godalni kvartet in Stobljanski oktet. Otvoritvi so prisostvovali predstavniki družbenopolitičnih organizacij in skupščine občine Domžale, predstavniki Inštituta za zgodovino delavskega gibanja in Arhiva Slovenije ter predstavniki temeljnih organizacij združenega dela. Samoupravnih interesnih skupnosti, šol in društev.

Služba varstva arhivskega gradiva je posebnega družbenega pomena, zato je naloga celotne družbe, da se trajno in neokrnjeno ohrani arhivsko gradivo, to je zapi-

meri omogočati in pospeševati preučevanje tukajšnje preteklosti.

Prvi korak na področju arhivskega varstva v naši občini je bil storjen 1972, ko je bila služba varstva arhivskega gradiva zaupana Zgodovinskemu arhivu iz Ljubljane. Arhiv je v tem času prevzel le najpomembnejše gradivo in ga strokovno in tehnično urejeval. Do sedaj je zbranih 160 tekočih metrov gradiva upravnih organov, ki je izredno bogat vir za zgodovino razvoja samoupravne družbe. Manjši del predstavlja gradivo gospodarskih organizacij, šol in društev. Velik del arhivskega gradiva še hranijo ustvarjalci in drugi imetniki.

Arhivsko gradivo, zbrano na Krumperku, predstavlja le del arhivskih virov za preučevanje zgodovine območja občine Domžale. Starejše gradivo, ki se nanaša na to območje najdemo v Arhivu SR Slovenije v Ljubljani, za obdobje pred letom 1918 pa tudi v tujih arhivih. Arhiv Inštituta za zgodovino delavskega gibanja in

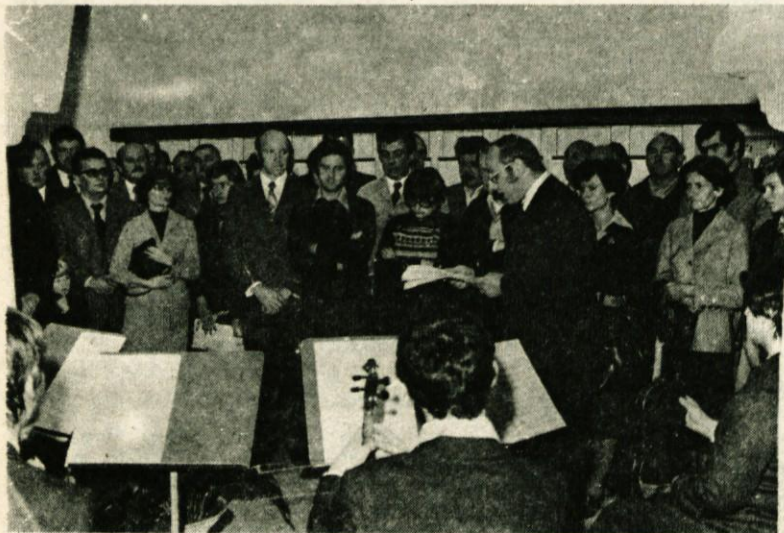
Tovariš Jože Žontar med govorom

prevzemal gradivo upravnih organov, delovnih organizacij, šol, društev in drugih imetnikov. V večji meri se bo posvetil urejanju, tehnični opremlitvi in inventarizaciji gradiva, konservaciji poškodovanega gradiva ter mikrofilmiranju zaradi varnosti, tako da bo gradivo čim bolj dostopno za raziskovalno dejavnost in praktične potrebe, kar je osnovni namen varstva.

„Naloge so obsežne in izvršiti jih bo mogoče s tesnim sodelovanjem Kulturne skupnosti Domžale, Zgodovinskega arhiva iz Ljubljane, temeljnih organizacij združenega dela in družbenopolitične skupnosti,“ kot je zapisano v publikaciji Arhiv občine Domžale na Krumperku, ki sta jo ob tej priliki izdala Kulturna skupnost Domžale in Zgodovinski arhiv Ljubljana.

„Ureditev arhivskih prostorov je doslej ena največjih naložb Kulturne skupnosti Domžale, ki bi jo rad poudaril tudi zato,“ je dejal dr. Miroslav Stiplovšek, „ker pomeni hkrati z ureditvijo muzejske zbirke o razvoju slavnika na domžalskem območju, ki jo je pred leti pripravil Muzej Kamnik, tudi začetek prizadevanj, da bi grad, ta naš renesančni spomenik iz 16. stoletja, končno dobil novo funkcijo in namembnost.“ Posebej je še poudaril, da bo pri rešitvi „usode“ Krumperke Kulturna skupnost Domžale lahko eden od dejavnikov, da pa bo svoj interes morala čim prej pokazati tudi širša družbena skupnost. Grad Krumperk je uvrščen med kulturne spomenike I. kategorije.

M. M.

Dr. Miro Stiplovšek je poudaril pomen arhiva za našo občino

sana kulturna dediščina naše preteklosti pa tudi sedanjosti. Z ureditvijo novih arhivskih skladišč bo uresničen osnovni namen varstva arhivskega gradiva: ohraniti gradivo trajne vrednosti, ki ima pomen za zgodovino, za kulturo in družbo nasploh in omogočiti delovnim ljudem uporabo za raziskovalno dejavnost in praktične potrebe in z raznimi akcijami (razstave, objave gradiva, itd.) poskrbeti za predstavitev zapisane kulturne dediščine širokemu krogu občanov.

„Naše ambicije so daleč od tega,“ je ob otvoritvi dejal ravnatelj Zgodovinskega arhiva iz Ljubljane Jože Žontar, „da bi bila to samo zvrhana naložena in dobro zaklenjena shramba, marveč želimo v polni meri koristiti občanom, kadar potrebujejo dokazila in drugo dokumentacijo; želimo v polni

zgodovinski arhiv CK ZKS hraniti bogate vire za zgodovino delavskega gibanja in narodnoosvobodilnega boja. Zato se postavlja naloga, ustvariti s pomočjo kopij originalov dopolnilno zbirko dokumentov, ki so v drugih arhivih in se nanašajo na območje domžalske občine, da bi na ta način postali bolj dostopni uporabnikom.

Večina preurejenih prostorov se bo uporabljala kot arhivsko skladišče, manjši del pa za potrebe razstavljanja gradiva in za dela na gradivu. Ob otvoritvi je bila pripravljena tudi razstava arhivskega gradiva iz starejšega obdobja, gradiva za zgodovino delavskega gibanja, narodnoosvobodilnega boja in povojne socialistične graditve.

S pridobitvijo novih prostorov na Krumperku bo arhiv postopoma

TURISTIČNO DRUŠTVO DOMŽALE

ORGANIZIRA

V soboto, dne 16. oktobra 1976 ob 16. uri srečanje s kulturnim programom za člane in nečlane v parku Arboretuma v Volčjem potoku.

Za srečanje bomo preskrbeli brezplačen prevoz izpred železniške postaje v Domžalah ob 15.30 uri. Na tem srečanju bomo sprejemali v društvo tudi nove člane.

Pokrovitelj srečanja bo Viator Ljubljana, društvo pa bo poskrbe- lo za pijačo in jedajo.

V slučaju slabega vremena bo prireditev naslednjo nedeljo.

Odbor

PRIJETEN IZLET

Prosvetni upokojenci domžalske občine smo bili 25. septembra na izletu v našem Prekmurju. Organizacijo tega izleta je prevzela Občinska izobraževalna skupnost.

V lepo urejenem Viatorjevem avtobusu sta nas že čakala prijazen šofer in mlada, zelo prijazna in tudi dobra vodička. Le-ta nam je vso pot razkladala mnoge zanimivosti krajev, skozi katere smo potovali. Prav nič se nismo ustavili ne v Celju in ne v Mariboru. Naš cilj je bil Lenart pri Mariboru. Tam nas je čakala imenitna malica in gibanica. Nato smo že odbrzeli proti Murski Soboti, kjer smo si ogledali muzej. Od tu smo se odpeljali v Martinjance, kjer smo imeli kosilo v znani gostilni „Sinjor“. Omeniti moram, da smo mimo grede obiskali zdravilišče Radenci, ki je vse bolj moderno in so naši žepi vse preplitvi, da bi se tam kaj

dolgo zadrževali. Ogledali smo si tudi kopališče Moravci, kjer pa mnogim našim tovarišicam ni bilo preveč všeč radi dišeče nafte. Iz Martinjancev smo se vračali skozi Ptuj, kjer smo si ogledali znameniti muzej na Ptujskem gradu in vinsko klet, kjer pa žal nismo mogli kupiti vina za dom, čeprav smo si oskrbeli steklenice že prej. Škoda! Še obilna večerja na Ptujskem gradu in že smo odhiteli proti domu, saj je bila že tema. Dobro razpoloženi smo se vrnili na svoje domove z zavestjo, da nas na občini še niso pozabili. Zato jim izrekam v imenu vseh udeležencev iskreno zahvalo!

Nace Vodnik

OGLAS

Pri vodovodni črpalki v Domžalah je bila najdena ženska zapestna ura. Naslov dobite v uredništvu glasila.

OBČANI NAM PIŠEJO...

Tudi v naši občini vlagamo sredstva v sklad za stanovanjsko izgradnjo, ki se potem delijo nazaj med same vlagatelje. Rad bi povedal, kako se ta sredstva ne bi smela deliti oziroma, kako bi se morala.

Delavci zaposleni pri zasebnih delodajalcih smo bili vse do letos glede teh posojil zapostavljeni, čeprav smo vlagali sredstva kot delavci iz delovnih organizacij. Ti so lahko dobivali posojila, za nas pa so se stvari premaknile šele v letošnjem letu. Vse bi bilo prav, če delitev sredstev ne bi imela tudi slabih strani, ker so se sredstva delila po „ključu“. Za komisijo, ki je izbirala med prosilci in si ogledovala stanovanja in hiše je bilo bistvenega pomena to, do katere faze je hiša zgrajena in ni upoštevala to, kdaj je prosilec začel graditi in koliko dela je sam vložil v že zgrajeno hišo. Brez dvoma so mnogi veliko vlagali, ker so bili sami zainteresirani, da čimprej končajo z delom. Veliko je primerov, ko so tik pred zaključkom gradnje, vendar ne morejo dobiti posojila, kar na eni strani lahko ocenimo kot kazen za pridnost in istočasno kot poduk, da v bodoče ne smejo preveč delati, če hočejo, da jim bo pomagala družba.

Mislim, da delim mnenje mnogih, če trdim, da bi moralo biti za komisijo bistveno:

koliko je prosilec SAM prispeval?

ČEMU vsemu se je odpovedal v korist hiše?

KAKO živi — težko in skromno ali razkošno?

KOLIKO LET že dela za hišo oziroma stanovanje?

Na posvetovanju sekretarjev osnovnih organizacij ZK in predsednikov osnovnih organizacij sindikata je tekla široka razprava o gospodarjenju v naši občini, nalogah na področju kulture, političnega in družbenega izobraževanja, kadrovske politiki in drugih pomembnih vprašanjih

Upam, da bodo ti predlogi vsaj malce pripomogli do sprememb in drugačnih kriterijev, na podlagi katerih so sedaj delili sredstva delavcem pri zasebnih delodajalcih. Če bodo upoštevale komisije vsaj del zgoraj navedenih misli, potem jim ne bo mogoče očitati nepravilnosti pri njihovem sicer dokaj nevhvaležnem delu. Vendar pa moramo biti realni in stvarno gledati človeka kot ustvarjalca in proizvajalca tako na delovnem mestu, kot pri svojem lastnem življenju.

L. F.

Svečano konferenco ZSMS NAPREDEK Domžale smo imeli v sejni sobi Komunalnega centra v Domžalah. Prisotni so bili sekretar Trg. podjetja NAPREDEK tov. Peter Primožič in člani OK ZSMS Domžale, med njimi tudi

Izseljence, ki se jih je zbralo lepo število, je najprej pozdravil predsednik podružnice Izseljenske matice Stane Šimšič. Za njim je v imenu občin Kamnik in Domžale

predsednik Vito Habjan, ki je svečano podelil izkaznice, nato pa povedal nekaj besed o delovanju mladinske organizacije in se vsem prisotnim zahvalil za povabilo na konferenco. Čestitki in zahvali se je pridružil tudi tov. Peter Primožič. Od 150 se je udeležilo konference 100 mladih iz vseh krajev v občini.

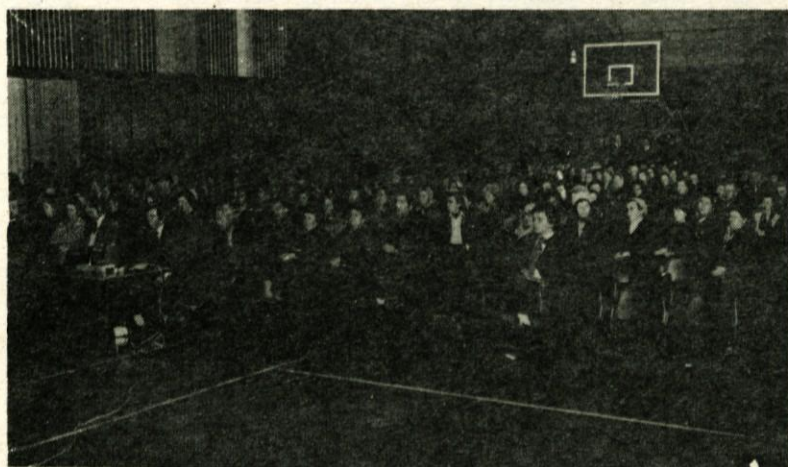
Pred nedavnim pa smo že lahko zabeležili prvi uspeh aktivnosti in sicer pri organizaciji protestnega zborovanja proti nasilju in zatiranju naše manjšine na Koroškem. Zborovanje je bilo na prostoru pred Veleblagovnico. Protestno pismo je prebral Bojan Sever, predsednik OO ZSMS NAPREDEK, sodelovali pa so tudi mladinci delovne organizacije HELIOS Domžale.

Majda JERMAN

IZSELJENIŠKI PIKNIK NA STAREM GRADU

Predstavniki Izseljenske matice Kamnik-Domžale so se letos odločili, da bodo v okviru prireditve praznika občin Kamnika in Domžal pripravili izseljenski piknik na Starem gradu in tako prekinili dolgoletno tradicijo prirejanja piknika v Kamniški Bistrici.

Tone Ravnikar

Predavanj o obrambni vzgoji prebivalstva v krajevnih skupnostih se je udeležilo veliko ljudi, ki so pozorno spremljali izvajanja posameznih predavateljev

- KOLIKIM vikendom in dopustom se je v tem času odpovedal,
- KAKO realno gleda človek na pomoč družbe, kajti s tem, ko se poroči — ustvari družino in ni socialni problem, ki lahko postavi družbo pred dejstvo — dajte mi stanovanje?!
- KAKO DELOVEN je človek, kajti samo nedelovni človek lahko čaka deset in več let, da mu družba da tisto, kar bi v dobršni meri še sam lahko napravil.

SPREJEM MLADIH V OO ZSMS NAPREDEK DOMŽALE

Pred dobrim mesecem dni je domžalska občina pridobila eno mladinsko organizacijo več in s tem še bolj povečala aktivnost mladih v ZSMS. V ZSMS so bili sprejeti mladinci Trgovskega podjetja „NAPREDEK“ Domžale. Kljub večkratnim prizadevanjem nekaterih mladincev, da bi v tem podjetju stekla prava mladinska aktivnost, pa tega do konference nismo uspeli.

BIOTEHNIŠKA FAKULTETA VTOZD ŽIVINOREJSKI ODDELEK Groblje 3 61230 Domžale

RAZPISUJE naslednja prosta delovna mesta:

1. Strokovnega sodelavca z visoko izobrazbo, za delo v trening centru Jable
 2. Snažilko
 3. Kuharico
- Ad 1. — Razpisano mesto je za nedoločen čas. Zahtevamo visoko izobrazbo — agronomsko ali žvinoorejske smeri. Zaželjene so delovne izkušnje na področju govedoreje.
- Ad 2. — Delovno mesto je razpisano za določen čas — nadomeščanje za čas porodniškega dopusta.
- Ad 3. — Delovno mesto je razpisano za določen čas — nadomeščanje za čas porodniškega dopusta.

Prijave sprejema tajništvo VTOZD Žvinoorejski oddelek, Groblje 3, 61230 Domžale. Razpis velja 15 dni po objavi.

MLADI V DOBU PO POČITNICAH

Na zadnjem sestanku predsedstva v mesecu juliju je bilo sklenjeno, da si bodo tudi mladi privoščili nekaj počitnic. Vendar v bistvu to niso bile počitnice, saj smo sodelovali pri drugih akcijah v Krajevni skupnosti Dob. Veliko mladih je članov prosvetno kulturnega društva, ki je uprizorilo - Vi-

Občinsko konferenco, smo pripravili še en sestanek. Na njem smo se domenili, da bomo za naslednje mandatno obdobje predlagali za predsednika Rajka Vojška iz Doba, za sekretarja pa Silvo Rode iz Češenika. Predsedstvo bo pripravilo program dela za naslednji dve leti ter poročilo o delu v preteklem mandatnem obdobju. Konferenca OO ZSMS bo sredi meseca septembra.

Vera Grošelj

Ihanskim mladincem so pomagala pri delovni akciji tudi dekleta

soško kroniko, 2 članici OO ZSMS sta sodelovali na mladinski delovni akciji, začele pa so se že tudi priprave na redno programsko in volilno konferenco.

Zbrali smo se spet v začetku avgusta in se domenili, da se bomo bolje spoznali. Odločili smo se za piknik ob Rači, ki je bil nekaj časa v veliki negotovosti, ker je vseskozi deževalo, vendar slabo vreme ni vplivalo na našo odločitev. Okoli 30 se nas je zbralo na pikniku, kjer smo se ob jedi in pijači že dogovarjali za naše prihodnje delo.

Rezultat našega dogovora je bil sestanek članov osnovne organizacije. Na pobudo Občinske konference ZSMS in po sklepu predsedstva naše osnovne organizacije sta dve mladinki pripravili krajša predavanja na zadnje čase zelo aktualni temi: vprašanje naših manjšin v Avstriji in konferenca neuvršenih v Colombu.

Prvo predavanje, ki je bilo bolj razgovor, saj smo drug drugega dopolnjevali, je poseglo v zgodovino, v čase plebiscita in začetka manjšin v Avstriji. Precej časa smo posvetili letu 1955, ko je bila sklenjena državna pogodba med SFRJ in Avstrijo, pogovarjali smo se o problemu dvojezičnih šol in dvojezičnih podnapisov, ki jih skoraj ni in o vsevečjem nasilju in terorju nad predstavniki slovenske in hrvaške manjšine v Avstriji. Ustavili smo se ob položaju drugih manjšin, ob večni borbi Slovencev in Hrvatov v Avstriji. Ker je precej mladih gledalo tudi televizijsko oddajo, je bila razprava res široka in kvalitetna. Spraševali in odgovarjali smo sami in se ob koncu tudi mi pridružili protestom mladine in vseh delovnih ljudi v naši državi.

Drugi del večera je bil bolj uraden, kajti predavanje o pravkar končani konferenci neuvršenih v Colombu je bilo dobro pripravljeno. Mladinka, ki je vodila predavanje, je najprej na kratko predstavila zgodovino in začetke neuvršenosti, od začetka pa do konference v Colombu. Beograd, Kairo, Lusaka so mejniki, ki predstavljajo rast neuvršenih, ki dobivajo v svetu vsevečjo vlogo. Marsikaj novega ali tistega, kar smo že pozabili, smo izvedeli o krepitvi organizacije neuvršenih, na koncu pa smo dobili še podrobne informacije o sprejetih dokumentih in resolucijah na konferenci v Colombu ter o medsebojnem gospodarskem in političnem sodelovanju neuvršenih držav v prihodnosti.

Predavanji, če ju tako sploh lahko imenujemo, sta zelo uspeli in domenili smo se, da bomo s takimi in podobnimi oblikami mladinskega dela še nadaljevali.

Ker mora naša osnovna organizacija uskladiti svoj program in vodstvo z

IZ KAMNIŠKE GIMNAZIJE

S popravni izpiti in jesenskim delom zaključnih izpitov je bilo na gimnaziji Rudolfa Maistra v Kamniku končano šolsko leto 1975/76. Večina dijakov je z uspehom opravila popravne izpite, tako da je končno število ponavljalcev majhno in splošen uspeh zelo dober. Razredni izpit so opravljali trije dijaki, ki zaradi bolezni niso mogli biti ocenjeni na koncu šolskega leta. V prvem razredu je z odličnim uspehom opravila razredni izpit Marjeta Albreht iz Kamnika. Angela Gregorič iz Domžal in Evelin Herman iz Zavoda za usposabljanje invalidne mladine sta z uspehom opravili izpit čez četrti razred gimnazije. Od 15. do 17. septembra sta pred redno komisijo opravili tudi zaključni izpit skupaj z ostalimi kandidati, ki so imeli popravni in zaključni izpit iz junjskega roka. Torej je v junjskem in septembrskem roku skupno opravilo zaključni izpit na gimnaziji 64 kandidatov, 19 fantov in 45 deklet, kar je največje število do zdaj na zavodu. Od skupnega števila je bilo 11 odličnih, 16 prav dobrih, 24 dobrih in 13 zadostnih. K poročilu o junjskem delu izpita moramo dodati, da je opravil zaključni izpit z odličnim uspehom tudi kandidat Iztok Povše.

Zaradi zamenjave imen in netočnosti je nastala neljuba pomota, zato še enkrat navajamo odlične dijake drugega razreda: Matjaž Hribar, Metka Kladnik, Tatjana Repanšek in Andreja Zakrajšek iz Kamnika, Maks Burja iz Srednje vasi v Tuhinju, Cveto Špruk iz Komende ter Marija Novak in Cvetka Ulčar iz Domžal.

Na kamniški gimnaziji so v preteklem letu živahno delali tudi številni krožki, od katerih jih nekaj navajamo. Dijaki imajo namreč na zavodu priložnost, da se v raznih kroških izpopolnjujejo v dejavnostih, ki jih posebej zanimajo. Žal pa stiska s prostorom ovira še večji razmah dodatnega izobraževanja.

Foto krožek je ob praktičnem delu reševal teoretična vprašanja, z nakupom dveh kamer pa je povečal tehnični inventar. Sodeloval je na razstavi Ljudske tehnike.

Dijaki prvih razredov so organizirali matematični krožek, kjer so obravnavali zahtevnejšo snov kot v razredih. Šolskega tekmovanja v matematiki se je udeležilo vseh 15 članov, eden pa se je celo uvrstil na republiško tekmovanje.

Planinska sekcija je s predavanji in izleti, ki so jih organizirali sami ali pa so se prikliučili starejšim, budila navdušenost za lepoto naših planin.

Krožek prve pomoči so vodili sami dijaki, strokovno pomoč pa sta jim nudila medicinska sestra in zdravnik. V okviru tečaja je 26 dijakov opravilo izpit iz prve pomoči za voznike motornih vozil. Oblikovali so pet ekip po šest članov prve pomoči in se udeležili občinskega tekmovanja, kjer je prva ekipa gimnazije dosegla največ točk, zmagali pa so tudi že prejšnje leto.

Število članov marksističnega krožka se je dvignilo za 50 odstotkov, vse leto pa so imeli redne sestanke. Živahno so delali dijaki tudi v okviru OO ZSMS.

Dramski krožek je za Dedka mraza naštudiral primerno mladinsko igrico in sodeloval z 11 predstavami ob obdarovanju otrok v kamniških delovnih kolektivih. Želi so veliko priznanja.

V likovnem krožku so se člani izpopolnjevali v risarski tehniki in akvarelu. Sodelovali so na raznih razstavah, med drugim tudi v pobratenem nizozemskem mestu Gendrinegu.

Astronomski krožek je obiskovalo 14 članov, ki so si z referati in opazovanji bogatili znanje.

Zemljepisni krožek je imel 16 predavanj in ekskurzijo.

Proizvodno tehnični pouk je opravilo 76 dijakov prvih razredov, ki so jih sprejele na delo tovarne v kamniški in domžalski občini in sicer ob koncu šolskega leta Kemična industrija Kamnik, Titan, Stol, Lek Mengeš, Induplati Jarše, Tosama Vir, Eta Kamnik pa 16. avgusta. Vemo, da je to za tovarne nemajhna žrtev, zato smo jim tem bolj hvaležni za dokaz naklonjenosti najvišjemu prosvetnemu zavodu obeh občin.

Ivan Zika

DOMŽALSKI LIKOVNIKI V KOSTANJEVICI

Člani Likovnega društva Petra Lobje iz Domžal imajo v svojem delovnem načrtu med drugim tudi to nalogo, da morajo obiskovati razstave poklicnih ustvarjalcev. Zategadelj so se člani v začetku septembra odločili, da obiščejo Kostanjevico, kjer njen kulturni utrip prednjači v mnogočem pred drugimi slovenskimi kraji. Likovniki so si v Kostanjevici najprej ogledali eksponate Forme vive in skulpturo Matije Gubca, delo akademskega slikarja Toneta Kralja. Nato je bil ogled cerkve, ki je zaslovela daleč zunaj naše domovine zaradi kombinacije gotsko-romanskega sloga.

Nad vhodom v samostan pa je ohranjena freska in je delo znanega freskanta Jelovška. Freska predstavlja obrambo pred Turki.

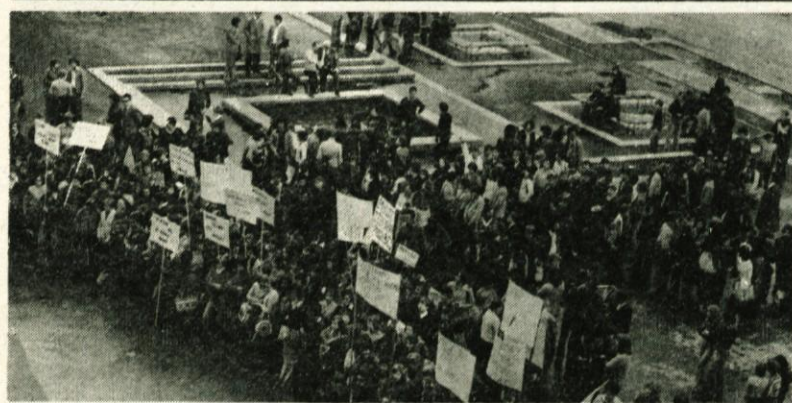
Zatem je sledil ogled likovnih del treh slovenskih tvorcev v Jakopičevi galeriji. Dela so zgledno urejena in razvrščena po prostorih nekdanjega kostanjeviškega samostana. Tako so si likovniki ogledali umetniške stvaritve domačega slikarja, grafika in kiparja Jožeta Gorjupa. Čeprav je umrl star komaj 25 let je zapustil bogato zbirko olj, grafik, jedkanic in kipov, ki so sedaj last galerije. Zatem je sledil ogled umetniških stvaritev mojstra Čopiča in dleta Toneta Kralja in še oljne in pastelne slike, grafike, ilustracije, odličnega portretista zaslužnih kulturnih in političnih osebnosti, krajinarja in mojstra grafike akademika Božidara Jakca. Le-ta je galeriji daroval neverjetno veliko število kvalitetnih originalov, kar je dokaz, da je Jakac gotovo najbolj plodovit likovni ustvarjalec.

Vsa dela treh umetnikov bi zahtevala za nadrobno proučevanje preveč časa, zato se je vsak posameznik sam odločil, katero zvrst tehnike si bo ogledal in prilagodil ogled po svojem interesu. Od tod je vodila likovnike pot v kostanjeviško šolo, kjer so v veži, stopnišču in hodnikih šolskega poslopja razstavljena slikarska in kiparska dela ter grafike zastopnikov starejše in mlajše slikarske generacije. Pobudnik za ta obisk šole je bil ravnatelj osnovne šole Lado Smrekar, ki je dosegel, da so slikarji darovali šoli svoja dela.

V okviru XXI. kostanjeviškega kulturnega festivala so si domžalski likovniki ogledali še dve razstavi. V Lamutovem likovnem salonu je tedaj razstavljal svoja dela predstavnik najodobnejše grafike, akademski slikar Peter Willmann iz Švice. V dvorani restavracije Pod Gorjanci pa je razstavljal svoja dela v bakru Drago Dragič iz Novega Sada.

Na koncu so si likovniki ogledali še kostanjeviško jamo, ki slovi predvsem po lepih kapnikih. Ekskurzija je v celoti uspela in je dala udeležencem za prihodnost dokaj novih pobud za likovno udejstvovanje. Do cilja, katerega so si postavili likovniki, vodijo sicer zelo strne stopnice, toda s potrpečljivostjo, krepko voljo in vztrajnim delom bodo domžalski likovniki postopoma le dosegli nekoč tudi ta cilj. Če ga ne bodo vsi, nekateri ga bodo prav gotovo, kajti prizadevanje mora roditi uspehe.

Dolfe Prešern

Protestna zborovanja proti nezakoniti politiki preštevanja naših ljudi na Koroškem še vedno trajajo in se jih udeležuje veliko mladih in delovnih ljudi in občanov

72-811

TOVARNA
KOVČKOV
IN
USNJENIH
IZDELKOV
DOMŽALE

Proizvodni program:

damske torbice, potovalne torbe, kovčki, aktovke, mape, pasovi, drobna galanterija, rokavice, izdelki iz reptilij, vrhnje usnje in usnjena podloga, usnjarska pomožna sredstva in sredstva za nego čevljev

IN MEMORIAM

HELENA PER

V Krašnji smo se 16. septembra poslovili od znane partizanske mame Helene PER s Korena, kjer je več kot osem in pol desetletij teklo njeno življenje. Komaj 19 let ji je bilo, ko je prišla na Perovo domačijo, kjer je v stiski prve svetovne vojne morala sama skrbeti za sedmero otrok. Ostalo jih je 6 in vsem je skušala skupaj z možem dati toplo domače ognjišče. Toda nova vojna je ponovno udarila v trdo kmečko idilo, razbila družino. Vsi so začeli delati za partizane, saj je njihov dom nudil vsakomur zavetje, Perova mama pa je vedno našla vspodbudne besede tudi za druge. Kar 4 otroci so morali leta 1942 v partizane, po požigu domačije pa še mož. Odpeljana je bila skupaj s sinom, hčerko in vnukoma v pregnanstvo. Tu jo je dosegla novica, da je v enem samem letu 1942 izgubila hči Heleno in sinova Franca in Jožeta.

Helena Per

Težka so bila leta v izgnanstvu, vendar vera v lepše življenje jo je ohranjala tudi v najtežjih časih. Po osvoboditvi je skupaj z možem in hčerko Ivanka začela na pogorišču zidati nov dom in ponovno obdelovati domačo zemljo. V večernem mraku so se ob zadnjem slovesu izgubile besede Luka in Pirša in Bože Habjanove: „Ko sedaj hodimo v spominih po vaših življenjskih poteh šele spoznavamo, kako široko je bilo vaše srce in kaj vse ste morali prestati. Neizčrpne so bile vaše dobrote in nepremagljiva je bila vera – vas partizanskih mater – v novo življenje, ki ste ga slutile tudi tedaj, ko je bilo življenje najbolj kruto... razdajamo drugim samo lahko tiste besede, ki ste jih vi položili na naše ustnice v prepričanju, da ni sile in človeka na svetu, ki bi lahko pokončal tistega, ki se je dvignil k upor. Hvala za vaše nesebično delo in slava vašemu spominu!“

-na

CIRIL BEDEN

Prve dni meseca julija smo se na dobskem pokopališču poslovili od pokojnega Cirila Bedena. Njegova življenjska pot je bila težka in kratka. Ni se dopolnil 50 let, ko so se mu veke za vedno zatisile. V mladosti si je želel izučiti za mizarja, kar pa mu je preprečila vojna, saj je bil izseljen v taborišče. Po končani vojni se je zaposlil na Količevem

Ciril Beden

in marljivo stregel parnemu kotlu do težke bolezni. Tih, deloven in marljiv je bil vse življenje in takega smo poznali tudi na odrskih deskah. Bil je član Kulturno prosvetnega društva SVOBODA na Viru od vsega začetka. Spominjamo se njegovih vlog, v katere je vložil ves svoj optimizem in veselje do življenja.

Množica ljudi ga je pospremila na njegovi zadnji poti. Prapor borčevskih organizacij pa so mu poklonili poslednji pozdrav.

Zorman

MARIJA VODOPIVEC

Na domžalskih Žalah smo se 5. avgusta poslovili od znane partizanske mame Marije Vodopivec. Pokojna Marija se je rodila 1888. leta v Radečah pri Zidanem mostu v številni kmečki družini. Nekaj let pred drugo svetovno vojno se je skupaj s številno družino naselila v Domžalah. Devetero otrok se je rodilo v tej družini in vsem sta skušala skupaj z možem dati

Marija Vodopivec

takšno vzgojo, ki bi jih lahko pripeljala v lepše in bogatejše življenje. Toda vihra druge svetovne vojne je spremenila njune načrte, saj so morali otroci od doma in kaj kmalu so se znašli med tistimi, ki so se borili za pravično stvar. Marija je spoznala, da po svojih močeh lahko pomaga vsem in da mora vztrajati kljub temu, da je vojna vihra utrnula mlada življenja trem sinovom in hčerki, ki so za vedno ostali v gozdovih.

Njeno življenje je bilo tesno povezano s povojno graditvijo porušene domovine in z delom

druženopolitičnih organizacij.

Na zadnji poti jo je pospremilo veliko ljudi in v besedah ob slovesu so bile izrečene mnoge zahvale za njeno nesebično delo in za ljubezen, ki jo je vse svoje življenje dajala svojim otrokom in tistim, ki so se skupaj z njo borili za našo svobodo.

ar.

ANDREJ PANGERŠIČ

18. julija smo se krajani Vira za vedno poslovili od 76-letnega Andreja Pangeršiča iz Podrečja. Njegova mladost je bila težka, saj se mu že kot devetletnemu otroku umrli starši. Kljub temu se je izučil za trgovskega pomočnika. Še kot mladenič je doživel prvo svetovno vojno. V odpor proti okupatorju se je vključil že leta 1941 in v letu 1943 pričel aktivno delati za OF. Osvobodilna Fronta in Komunistična partija sta mu zaupali čedalje pomembnejše dolžnosti in nalo-

Andrej Pangeršič

ge. V letu 1944 pa je postal sekretar vaše partijske celice na Viru. Njegovo delo za napredne ideje se je stopnjevalo s prevzemanjem novih dolžnosti. Aktivno je sodeloval pri obnovi porušene domovine, izvoljen je bil za predsednika Krajevnega ljudskega odbora in kasneje za predsednika Krajevne skupnosti Toma Brejca Vir. Tudi po upokojitvi ni nikoli miroval. Bil je politični delavec, odbornik občinske skupščine in član raznih svetov in komisij. Njegovo delo najbolj poznamo krajani sami, kajti krajevna skupnost je bila tisto, ki ji je posvečal vse svoje moči. Občanom je dokazal, da je le z skupnim delom mogoče slediti utripu časa, da je v krajevni skupnosti tista moč, ki lahko ljudem omogoči lepše življenje. Velikokrat je razgrinjal svoje ideje pred ljudmi in skušal povezovati politično in gospodarsko življenje. Lahko rečemo, da je bil nosilec idej pri graditvi spomenika, ki ni postavljen na onem samem kraju, ampak je postavljen iz mostov, cest, vrtca, trgovine in šole ter iz sodelovanja z delovnimi organizacijami, kjer se je začela in končala njegova pot. Spomin nanj in na njegova dela bo ostal med nami in nas spominjal na naša skupna leta dela in življenja.

Zorman

KOČARJEVA MAMA

V prazničnih dneh, ko smo se v domžalski občini spominjali zgodovinskih dogodkov iz NOB, smo na zadnji poti pospremili znano partizansko Kočarjevo mamo iz Rov pri Radomljah. Dočakala je lepo starost 87 let, čeprav njeno življenje ni bilo ravno rožnato. Kakor številne slovenske matere, se je tudi Kočarjeva mama v času NOB vsa žrtvovala za partizansko stvar in z njo vred tudi vsa njena družina. Vsa štiri leta je nudila varno zavetje partizanom, ki so dobili pod njeno streho ne samo toplo in varno zavetje, temveč tudi vse, kar so potrebovali od hrane do sanitetnega materiala. Ob gradnji partizanske bolnice na Kolovcu je prav Kočarjeva mama vneto sodelovala. Pri njej so se zdravili prvi trije ranjeni partizani in je pri tem dala tudi prostor za prve operacije. V partizane so odšli njeni trije sinovi in Albin je leta 1943 padel zaradi izdaje v Dolenjah. Nato sta odšla še sinova Janče in Stefan. Kljub hudi izgubi Kočarjeva mama ni klonila. Še bolj se je zavzela za našo stvar. Po svobodi je bila aktivna delavka v druženopolitičnih organizacijah, dokler ji je to dopuščalo rahlo zdravje. Pomagala je zlasti vračajočim se izseljeniškim družinam.

Kako spoštovana je bila Kočarjeva mama iz Rov se je pokazalo na njeni zadnji poti. Veliko znancev in njenih prijateljev jo je pospremilo na zadnji poti. Od nje se je v prisrčnem govoru poslovil predsednik Krajevnega odbora ZB Radomlje Pirš Jože-Luka in se ji zahvalil za vse njeno delo in nesebične žrtve. Še zadnji pozdrav borčevskih praporov in za vedno smo se poslovili zopet od ene izmed stoterih naših slovenskih mater, ki so za našo svobodo dale več, kot so zmogle. Hvala jim!

Nace Vodnik

ZAHVALA

Ob boleči izgubi
našega dragega očeta,
moža, strica, deda
in pradedu

ANDREJA FLERINE

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za darovano cvetje in izrečeno sožalje ter vsem, ki ste ga obiskovali na domu v času njegove bolezni in ga pospremili na njegovi zadnji poti. Posebno zahvalo izrekamo dr. Petru Cerarju za zdravljenje in lajšanje bolečin, kakor tudi Domžalski godbi na pihala in pevcem Pevskega zbora „Janez Cerar“ Domžale za poslovilne založinke in pesmi.

Vsem iskrena hvala!

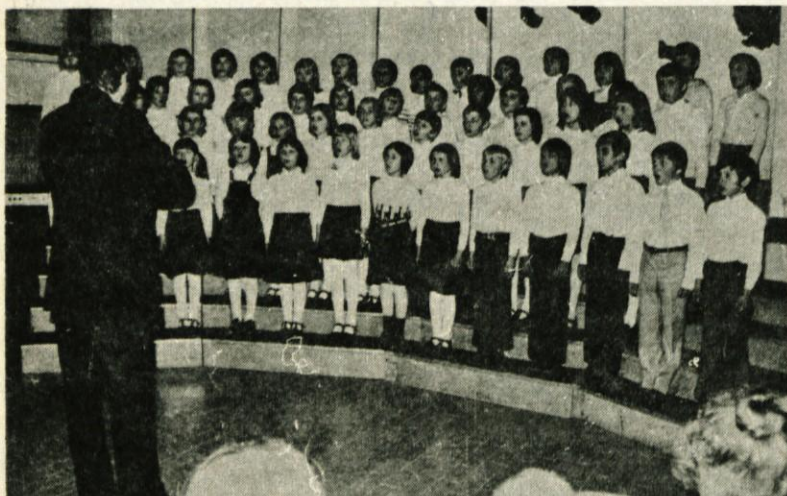
Vsi njegovi.

IZVEN ŠOLSKE DEJAVNOSTI V OSNOVNI ŠOLI MATIJA BLEJCA—MATEVŽA MENGEŠ

Ob zaključku šolskega leta je vedno veliko dela na izobraževalnem področju, pa čeprav vsi prosvetni delavci še zadnje tedne primerjamo predelano učno snov s snovjo, ki nam jo narekuje predmetnik za posamezne razrede in ko še z vsemi preostalimi silami hitimo s ponavljanjem in utrjevanjem predelane snovi, se vsak izmed nas še vpraša, ali smo naredili dovolj ne samo pri podajanju nove učne snovi, temveč tudi pri vzgoji mladega rodu. Zlasti se sprašuje

šolskega leta je mladina sestavila delovni program, v katerega so v prvi vrsti vključili učenje, mesečno pregledovanje uspehov, medsebojno tekmovanje v znanju, disciplini in redu. Ob vsem tem pa so si naložili še ogromno dela tudi izven šole. Pri tem delu pa vsi vemo, da je mlade najlažje vzgajati. Navadijo se kolektivnega dela, med seboj postanejo pravi tovariši, pri mnogih dejavnostih znajo sami upravljati. Dokaz za to so mladinci, ki so pri-

Z revije otroških pevskih zborov.

jemo ob generaciji učencev, ki zapuša osemletko in pri osmih letih skupnega dela „učitelj-učencev“ stopi s korakom na višjo stopnico srednjih in strokovnih šol. Se vedno jih v mislih spremljamo in kadar slišimo, da se tudi v srednjih šolah vključujejo v šolsko in drugo delo, vemo, da smo dosegli svoj cilj.

Mladi, ki so letos zapustili naše učilnice, so prav gotovo tisti, ki bodo znali zastopati naše ideje, nauke in bogatiti svoje znanje na pridobljenih osnovah nižje stopnje.

Da je temu tako, prikazuje zaključno poročilo predsednika mladinske organizacije na šoli, ki pravi: „Na začetku

sostvovali na rednih redovalnih konferencah. Kako znajo biti kritični, smo imeli priliko slišati pri podajanju mnenj o sošolcih, o delu v razredu, itd., znajo biti samokritični znajo voditi pogovore s predavatelji.

Ni izključeno, da k takemu delu mnogo pripomorejo posamezni krožki. Da bo obračun čist, pogledimo, kje in kako so delali naši mladi.

Najbolj množično je bil obiskovan KUHARSKI KROŽEK. Tov. Lužar Mara je vanj vključila vse učence osmih razredov. Prav tu se čuti samoupravljanje osmih razredov, saj skupaj sestav-

ljajo jedilnike, kupujejo potrebne količine hrane, vodijo blagajniške posle, za utrjevanje pa še doma pomagajo pri gospodinjstvu. Žal v letošnjem letu niso pripravili kulinarčne razstave.

Veseli smo, da se mnogo mladih iz osmih razredov pogloblja in seznanja z idejami marksizma. Kar 30 se jih je priključilo marksističnemu krožku. V prvem delu so v petih obravnavah spoznali življenje tovariša Tita, njegovo življenjsko pot in borbo za delavski razred. Spoznali so, da si le tak človek lahko pridobi toliko zaupanja in ljubezni med svojim ljudstvom. V drugem delu pa je ravnatelj tovariš Roman Maligov učenec približal odnos religije in šole, razvoj človeka od suženjstva do socializma s poudarkom na gospodarskem razvoju in humanističnem socializmu. Za tem pa še življenje Marksa, Engelsa in Lenina.

Skoraj polovica šolske mladine se je aktivno vključevala v razne športne aktivnosti, ki delujejo v okviru SSD. Tako na primer sta zelo močni sekciji KOŠARKA IN NOGOMET. Člani teh sekcij so pripravili več medrazrednih in medšolskih tekmovanj. Tov. Trobec Miklavž je pravi mojster pri vzgoji mladih nogometašev, saj so bili prvi v občinskem merilu, na področnem tekmovanju v Ljubljani pa tretji izmed devetih tekmovalcev. S pionirji športniki so se srečali tudi rokometaši in na občinskem prvenstvu zasedli drugo in tretje mesto.

Zdravniki se večkrat srečajo z rahljivimi otroci, z otroci, ki imajo krive hrbtenice ali nepravilno hojo. Včasih je temu krivo tudi nepravilno sedenje in drža pri pouku samem, prav zaradi tega priporočajo čimveč telovadbe. Tov. Franjo Potočan je ta misel spodbudila k temu, da je sestavila dve skupini učencev gimnastičarjev. Redno so vadili in na občinskem tekmovanju zasedli prvo mesto. Na področnem tekmovanju pa so osvojili deseto mesto.

Prepričani smo, da bodo učenci, ki marljivo vadijo pri strelskem krožku, pravi branitelji naše domovine, da bodo dobri organizatorji civilne zaščite na področju, kjer bodo živeli, saj zasedajo že sedaj na tekmovanju lepa mesta. Udeležili so se občinskega in področnega prvenstva, tekmovali so za Perov pokal v Ljubljani in tekmovanja v Postojni.

Ob vsem tem nismo pozabili na kulturo mladega človeka, kajti vsako delo je pogojeno s kulturnim ponašanjem in odnosom do dobrin, ki nam jih nudijo razna udejstvovanja. K taki vzgoji pa vsekakor pripomorejo šolska kulturna društva, ki so letos zaživela domala po vseli osemletkah. Da je delo nemoteno,

načrtno in sistematično teklo, dokazujejo rezultati posameznih krožkov na naši šoli.

Člani dramske sekcije so imeli pravo šolsko gledališče. Z dvema igricama „Muc gospe Vrskove“ in „Čudežno vrečo“ so pripravljali abonmajške predstave. Po pripravljenem razporedu so si jih ogledali učenci posameznih razredov in na zaključni predstavi tudi starši. Sami so bili tehnična ekipa, scenaristi in biljaterji. Največji uspeh pa je med učenci in samimi krajani doživela otroška opereta „Janko in Metka“, mojstrovina našega glasbenega pedagoga tovariša Janeza Osredkarja. Kako ubrano so zapeli člani zbora, zaigrali člani orkestra, nadvse uvežbani pa so bili solisti te operete. V glasbenem krožku je sodelovalo preko 60 pionirjev.

Žal pa zaradi tehničnih ovir ni zažvelo delo pri lutkarjih.

Ob priložnostnih prireditvah v kraju in pa po delovnih kolektivih so z recitali in posameznimi recitacijami oživljali tradicije, zlasti NOB, člani recitatorskega krožka. Ni jih bilo malo, saj so bili v to skupino vključeni pionirji drugega, tretjega, petega in sedmega razreda.

Nismo še pozabili na stare šege in navade. Sestavili smo skupino desetih plesnih parov, ki uspešno deluje v okviru folklornega krožka pod vodstvom tov. Štefke Mlakarjeve. Začeli so vaditi že belokranjske plesne in so se s prvimi koraki v kolu predstavili na zaključni prireditvi. To pa je šele uvod in priprava za težje korake, ki jih zahtevajo gorenjski in drugi plesi. Prav gotovo bo tudi od teh plesalcev kdo pozneje vključen v skupino folkloristov pri Svobodi.

Vsi zapisi in poročila nam kažejo in narekujejo, da je delo z mladimi lepo, da je trud plačan z mnogimi uspešnimi nastopi in zadoščenjem, in da je še vnaprej treba v plan dela vključiti čimveč skupinskega dela na različnih interesnih področjih.

Štefka MLAKAR

NOVO V DOMŽALAH!

Obiščite STEKLARSTVO „TERMOBAN“

Volčini Rudi — Jože Savska 48, Domžale

NAŠI ALPINISTI NA NOŠAKU

IZ DNEVNIKA SLAVKA ŠIKONJE

V našem glasilu smo že pisali, da je jugoslovansko-poljska alpinistična odprava v začetku junija odšla v pogorje Hindukuša, da osvoji 7492 m visoki Nošak. V tej odpravi so bili tudi alpinisti iz kamniške in naše občine in sicer Franc Bauman, Marjan Kregar in Janez Volkar (vsi AO Kamnik), Marko Sušteršič in Franc Vrankar (oba AO Mengeš) in Slavko Šikonja iz Domžal, ki je pripravil za naše bralce krajši sestavek s poti. Pisec skuša v tem sestavku opisati potovanje in dogodivščine na tem potovanju, predvsem pa trenutke človeških zmogljivosti v visokem gorskem svetu.

Po dolgi pripravi se 8. junija končno le zberemo na ljubljanski železniški postaji. Poslovimo se od prijateljev in svojcev in že se odpeljemo proti Mariboru. Vozimo se čez Avstrijo in Češkoslovaško na Poljsko. Takoj, ko prestopimo poljsko mejo, se snidemo z našim dolgoletnim prijateljem Stanislavom Rudzinskim, ki je bil tudi vodja odprave. Skupaj nato potujemo do Katowic. Nastanimo se pri enem izmed članov odprave, ki nam gostoljubno odstopi stanovanje. Še isti večer se zberemo vsi člani ekspedicije, da se domenimo o nadaljnjem poteku dela. Nato smo vse naslednje dni zaposleni s pakiranjem opreme in hrane v sode. To delo je zelo zamudno, kajti popisati je treba vsak košček opreme. Poleg tega pa je bilo treba urediti še nekatere formalnosti glede potnih listov.

18. junija je roba zapakirana, carinsko zaplombirana ter varno naložena na vlak. Zvečer pripravijo Poljaki še poslovilno večerjo za svoje prijatelje in zjutraj se veselo vozimo proti Varšavi. Od tu se peljemo dalje skozi Brest in v dveh dneh smo v Moskvi. Tu se vsa stvar nekoliko ustavi in ker imamo štiri dneve prostega časa, jih izkoristimo za ogled mesta. 24.

Za trdo delo zahtevajo domačini — nosači tudi dobro plačilo

VI. se odpeljemo naprej. Vožnja čez Kazahstan in Uzbekistan je zelo dolgočasna. Vseposod samo pesek in ravnina. Hitro se naveličamo gledanja te enolične pokrajine in zato si raje preganjamo dolgčas z igranjem kart in poležavanjem. Po 76 urah je tudi ta del poti za nami. Ustavimo se v mestu Termes, ki leži na meji med Sovjetsko zvezo in Afganistanom, kjer se srečamo še z ostalimi člani naše odprave, ki so do sem prispeli z avionom.

Vso prtljago, katere je bilo za tri tone, smo morali preložiti na tovor (Nadaljevanje na 15. strani)

DELOVNI TABORNIKI

V času šolskih počitnic in dopustov, ko delo društev zamre, je bila dejavnost domžalskih tabornikov zelo uspešna in pestra, saj so preizkušali svoje organizacijske sposobnosti in znanja, ki so potrebna za življenje v naravi ter pomembna za splošni ljudski odpor. Naj jih omenim le nekaj:

S svojo opremo in postavitvijo tabora na Brdu pri Ihanu so pomagali pri uspešno izvedeni mladinski delovni akciji, ki jo je organizirala Občinska konferenca ZSMS. V okviru občinskega praznika občine Domžale so v sodelovanju z Zvezo telesnokulturnih organizacij občine Domžale izvedli TRIM akcijo „Vsi na kolo“, ki je organizacijsko zelo uspela. Žal je bila slabša udeležba kolesarjev, ki pa jo je bilo pričakovati zaradi počitnic in dopustov, kljub zelo dobri propagandi.

V juliju in avgustu pa so organizirali letni tabor v Bohinju, ki pa je kljub zelo slabemu vremenu izredno uspel. V prvi izmeni je taborilo 38 tabornikov v starosti do 15 let, v drugi izmeni pa 46 tabornikov v starosti nad 15 let. Na tem taboru so taborniki preizkušali svoje znanje v taborniških veščinah, ter si ogledali nekaj bohinjskih znamenitosti. Zaradi slabega vremena je bil skrčen program izletov, vseeno pa so si ogledali Slap Savice, dolino Triglavskih jezer, Komno, Vogel, Vogar in Hudičev most.

Spoznavali pa so se tudi s taborniki iz drugih taborniških odredov, ki so taborili v Bohinju in sicer odreda Dobre volje in Savskega odreda iz Ljubljane, tečajniki v Gozdni šoli Zveze tabornikov Slovenije in odreda Bistriških gamsov iz Kamnika. Vsi ti tabori so tudi merili svoja znanja v medsebojnih tekmovanjih. Precej pozornosti so posvetili družbeni in idejni aktivnosti, saj je dalo taborniško prisego ob tabornih ognjih precej tabornikov in oblikovan je bil tudi aktiv tabornikov – komunistov. Kot posebnost tega tabora pa je potrebno poudariti, da je bilo to najcenejše taborjenje, saj je udeležena stalo v prvi izmeni le 30 din, v drugi izmeni pa 45 din dnevno. S to ceno so bili, razen amortizacije opreme pokriti vsi stroški taborjenja in zadovoljni vsi taborniki.

Ker se je Bohinj tabornikom tako prijel bi prostor, na katerem taborijo že 13 let, radi kupili ali pa sklenili najemno pogodbo za daljšo dobo. Da je taborjenje tako lepo uspelo gre zahvala oddelku za narodno obrambo, ki je posodil nekaj šotorske opreme in pa vodstvu tabora, ki za svoje uspešno delo ni dobilo nobene finančne nagrade, ampak le skromno amatersko zahvalo.

J. C.

IZ „MODRE PTICE“ POROČAJO

Ni še leto tega, kar smo v občinskem glasilu napisali, da so vneti privrženci modelarstva in aeronavtike v Domžalah ustanovili društvo za modelarstvo in aeronavtiko „MODRA PTICA“. Člani društva so z veliko volje pričeli z delom. Za šolsko mladino so pripravili in izvedli tečaj o izdelovanju modelov. Lotili pa so se tudi izgradnje vzletne steze. Ker je v slogi moč, so se povezali z modelarskim klubom iz Kamnika. Člani obeh klubov so mnogo svojega prostega časa prebili ob prostovoljnem delu na travniku ob Korenovi poti v Jaršah. Za odvoz in dovoz materiala ter za ostala dela, ki so jih opravili s stroji so plačali skoraj milijon starih dinarjev. S prostovoljnim delom pa so prihranili najmanj trikrat toliko sredstev.

In končno je bila vzletna steza pripravljena. Člani obeh društev so se dogovorili, da bodo izgraditev vzletne steze proslavili z mitingom daljinsko vodenih letalskih modelov. Priprave so stekle. Organizatorji so povabili tudi že izkušene modelarje iz Kranja in Bleda. Sedaj je bilo vse odvisno od vremena. V nedeljo, 19. septembra, precej pred napovedanim začetkom prireditve, so že prihajali prvi gledalci. Bilo jih je čedalje več, vendar tolikšnega števila tudi največji optimisti niso pričakovali. Prišlo je preko 1200 ljudi. Prireditelju in gledalcem je bilo naklonjeno tudi vreme. Tako je v precej slovesnem vzdušju predsednik Skuščine občine Kamnik tov. Franc Svetelj prerezal trak in v svojem govoru poudaril pomen

(Nadaljevanje s 14. strani)

njak, kar pa pri +40° C ni ravno lahko delo. Poleg tega se mi pripeti še majhna neprijetnost. Ko si zaradi hude vročine natakem kratke hlače in grem v restavracijo na kosilo, začno za menoj vreščati ženske, natakar pa mi pokaže vrata. Sprva nisem vedel zakaj, potem pa mi vodja pojasni, da v Rusiji kratkih hlač sploh ne nosijo. Tako sem se naslednje dni potil v dolgih hlačah.

Vzponi v strmih stenah in v velikih višinah zahtevajo veliko vzdržljivost

Tekmovanje si je ogledalo veliko število ljubiteljev modelarstva, tekmovalci pa so pokazali veliko spretnosti

aeronavtike in modelarstva ter dal vse priznanje članom obeh društev, ki so s skupnim delom še poglobili že sicer dobro sodelovanje obeh občin. Prireditelju je čestital tudi predsednik Zveze za telesno kulturo občine Domžale ing. Miha Pavlič.

Prvi so nastopili najmlajši člani društva s preprostimi modeli lastne izdelave. Za tem pa so pozornost vseh pritegnili letalski modeli, ki so jih modelarji sami izdelali in spretno vodili. Vsa izvajanja so bila na zavirljivi ravni, višek je pomenil nastop modelarja iz Kranja Slavka Poličarja.

Nastope modelov je zelo poučno komentiral tov. Jože Jovanovič. Ob koncu prireditve je bila največja nagrada članom obeh društev splošno zadovoljstvo med gledalci, ki niso skričali priznanja nad zelo uspešnim nastopom modelarjev.

Za uspeh prireditve so zaslužni prav vsi člani obeh klubov, vsak se je trudil v okviru svojih možnosti, vendar bi bilo krivično, če ne bi posebej poudarili izredno požrtvovalnost predsednika društva za modelarstvo in aeronavtiko iz Domžal tovariša Nagliča, ki v to dejavnost tudi sicer vloga mnogo truda, sredstev in skoraj ves prosti čas. Pri prireditvi so pomagali: Radio klub Domžale, AMD Domžale in požrtvovalni prometniki OŠ Vencija Perka Domžale. In kar je glavno, uspeh je tu

in modelarji zagotavljajo, da ne zadnji. Pokrovitelj prireditve delovna organizacija Induplati Jarše je po mitingu vse nastopajoče povabila na kosilo v svojo menzo.

BORIS KORBAR

RAZPIS

Na podlagi sklepa 7. redne seje Odbora za splošne zadeve

RAZPISUJE

TOSAMA Domžale naslednje štipe:

- 1 EKONOMSKA FAKULTETA
- 1 TEKSTILNA FAKULTETA
- 3 EKONOMSKA SREDNJA ŠOLA
- 3 TEHNIŠKA TEKSTILNA SREDNJA ŠOLA
- 1 STROJNA TEHNIŠKA SREDNJA ŠOLA

Rok za prijave: 15 dni po objavi.

Odbor za splošne zadeve.

Do Hajratana se peljemo z ladjo. Toda, ker smo pripluli v luko zvečer, z ladje pa ne smemo pred jutrom, čakamo celo noč in izmenično stražimo naš obilni tovor. Ko se zdani, zložimo tovor na obalo in čakamo carinika. V prvih sodih, ki jih odpre, se zagleda v dolge sveče, ki so bile pripravljene za razsvetljavo v baznem taboru. Nad njimi je tako očaran, da ga ostala roba sploh ne zanima več. Pustimo ga nekaj časa v negotovosti, potem pa mu le podarimo dve in ves zadovoljen odhaja. Tovor ponovno naložimo na tovornjak in se odpravimo v 50 km oddaljeni Mazari Šerif, kjer smo se prvič srečali z veliko bedo te dežele. Ljudje živijo v kolibah, ki so sezidane iz blata, jedo z rokami, umivajo se v potokih, ki tečejo po ulicah... Delajo pa v bistvu zelo malo, saj za to nimajo pravih pogojev.

Tu se ločimo od treh tovarišev, ki potujejo v Kabul, da uredijo dokumente za bivanje v Afganistanu in da dobijo dovoljenje za naskok na Nošak. Ostali člani ostanemo v Mazari Šerifu še dva dni dokler ne pride tovornjak. Odkar smo prekoračili afganistansko mejo, si vso hrano pripravljamo sami. Vso vodo prekuhavamo. Veliko nadlogo predstavlja droban pesek, ki najde vsako luknjico. Polno ga je v laseh, očeh, v nosu in še kje. Končno le pripelje nekaj, kar je vsaj od daleč podobno našemu tovornjaku. Naložimo tovor in zjutraj se odpeljemo proti Kundusu. Med potjo se „ta reč“ še pokvari, vendar jo kaj hitro usposobijo za nadaljnjo vožnjo, čeprav vse skupaj v začetku ni bilo obetajoče.

V Kundus pridemo pozno zvečer, zato se hitro poberemo v hotel. Zjutraj s težavo pogovorimo šoferja, da nas pelje naprej še 10 km do Hanibada, kjer se konča asfalt in prične se najbolj divja vožnja na vsej naši poti. Tu ni niti ceste, niti poti. Vozimo kar naravnost nad strmimi prepadi izsušenih rek ali pa kar po meter globoki vodi. Veseli smo, ko se končno ustavimo v Fajsabatu. Do sem smo porabili dva dneva, čeprav razdalja znaša le okoli 100 km.

(Nadaljevanje prihodnjič)

NOGOMETNO IGRIŠČE V DOMŽALAH

V našem glasilu smo že pisali o tem, kaj je z nogometnim igriščem v Domžalah in zakaj so ga zorali. Na to zastavljeno vprašanje lahko sedaj damo odgovor, ki bo verjetno zanimal naše bralce. Nogometni klub Domžale je začel s preureditvijo nogometnega igrišča zaradi tega, ker je bila uničena gornja plast in ni bilo več varno. Zaradi tega so bila v lanskem letu in zgodaj spomladi narejena naslednja dela na igrišču:

- zamenjana je bila vrhnja plast zemlje, za kar je bilo potrebno 900 m³ nove, za igrišča primerne zemlje;
- urediti je bilo potrebno ograjo okoli igrišča.

Pri obnovitvenih delih so člani Nogometnega kluba Domžale opravili preko 1000 delovnih ur, sredstva pa so bila zbrana s strani Telesnokulturne skupnosti Domžale, ki je dala 7 milijonov SD, Krajevne skupnosti Domžale v višini 3,5 milijona SD in Nogometnega kluba ki je v te namene izločil 4 milijone SD. Poleg tega pa so pomagali pri delih tudi dijaki Centra srednjih

šol, saj se je akcije pobiranja kamena udeležilo 200 dijakov.

Nogometno igrišče je sedaj urejeno, vendar pa se postavlja vprašanje, kdo bo uredil preostale atletske naprave na samem igrišču. Ker je to v občini najbolje ohranjeno igrišče, bi bilo nujno potrebno pritegniti k temu tudi ostale dejavnike, predvsem pa TVD Partizan Domžale in Center srednjih šol. Ravno tako pa bi bilo potrebno v okviru športnih iger, ki jih organizirajo sindikalne organizacije, najti ustrezno materialno podporo, da bi se igrišče lahko v celoti obnovilo in služilo svojemu namenu.

V razgovoru s predstavnikom Nogometnega kluba Domžale pa je prišlo tudi do tega, da odnosi med klubi niso najboljši, saj jim nekatera društva ne dovolijo, da bi vadili in igrali tekme pod takimi pogoji, kot bi to bilo lahko urejeno, če bi se vsi zavedali, da na nogometna igrišča ne sodi „rivalstvo“, ampak zdrav in pravi športni odnos.

O. P.

Domžale, Mlinostroj Domžale, Napredek Domžale, Papirnica Količevo, Tosama Vir, Toko Domžale, Universale Domžale in Žito Vir.

Tako organizatorji, kot tekmovalci so bili zadovoljni s takim

načinom tekmovanja, saj pomeni istočasno tudi strokovno izpopolnjevanje in so zato predlagali, da bi tudi v prihodnjem letu organizirali podobno tekmovanje.

D. G.

S turnirja v Radomljah

DAN KOŠARKE V RADOMLJAH

V soboto, 28. avgusta so bile Radomlje kraj športa. Člani ŠD Radomlje so organizirali kar troje tekmovanj. Na našem nogometnem igrišču je bilo nogometno tekmovanje Športnih iger papirničarjev, pri šoli so se pomerili papirničarji in papirničarke v odbojki, košarkarska sekcija pa je pripravila DAN KOŠARKE, v okviru katerega je bil mladinski turnir in katerega namen je popularizacija košarke, posebno še sedaj, ko je košarka prioritetni šport.

Turnirja so se udeležile ekipe Mengeš, Prevoj in Radomelj. Zal ni bilo ekip Domžal, Moravč in Kamnika. S temi ekipami bi turnir pridobil na zanimivosti in kvaliteti, koristil pa bi tudi ekipam samim, saj so tik pred ligaškim tekmovanjem. Turnir ni navdušil s kakovostjo. Ekipa Mengeš je bila najbolj pripravljena. Ekipi Prevoj in Radomelj nista nastopili popolni zaradi počitnic in le Radomlje so se en polčas lahko enakovredno kosale z Mengešem. Ekipa so po turnirju prejele diplome, najboljši strelec pa copate.

Mengeš : Prevoje 105 : 52 (45 : 26)
Radomlje : Prevoje 79 : 58 (42 : 31)
Mengeš : Radomlje 90 : 76 (41 : 36)

Vrstni red: 1. MENGEŠ, 2. Radomlje, 3. Prevoje

Strelec: Mlakar (M) 47, Jeretina (R) 43, Gostič (P) 37 košev. Igor Lipovšek

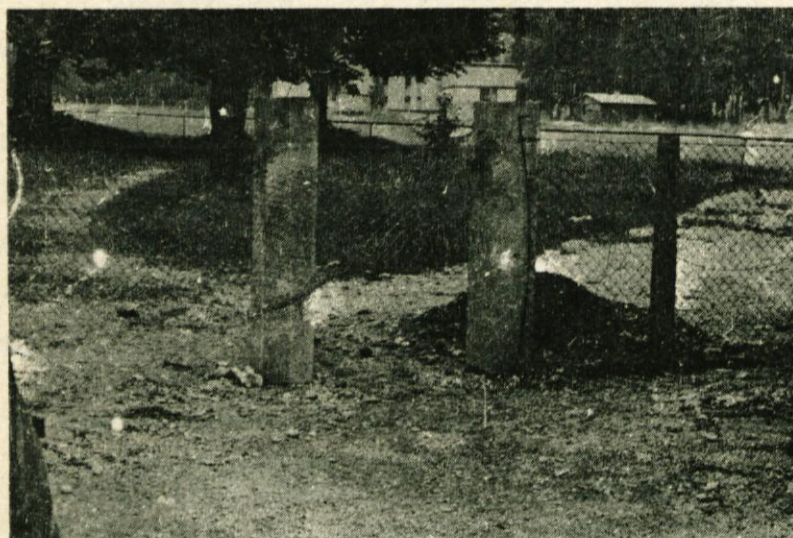
ALPINISTI NE MIRUJEJO

Alpinisti, ki so ostali doma, tudi v tej sezoni ne mirujejo. Odseka Domžale in Mengeš se lahko pohvalita s celo vrsto vzponov. Domžalčani so jih opravili preko 150, Mengšanji, ki jih je manj pa preko 100. Med vzponi je bilo nekaj zares kvalitetnih: smer Belač-Zupan v Šitah) ocena V), Perčičev steber (-VI) in Neznana (V) v Vežici, četrta ponovitev Sončne smeri (V), Arestantska smer (V, +V) v Rzeniku, ki slovi kot najbolj nevarna in najbolj krušljiva stena v naših gorah. Klemenc Stane in Štebe Miro pa sta preplezala prvenstveno smer v zahodni steni Brane.

Pripravniki, ki so končali plezalno šolo, so se uspešno vključili v delo odsekov, preplezali so že vrsto smeri v Kamniških in Julijskih alpah ter v Karavankah. Franc Bergant se je udeležil ledeniškega tečaja pod Grossglocknerjem, na katerem se je izuril v ledeni tehniki, kar je zelo koristno za zimske vzpone in plezanje v visokih gorstvih. Rado Mrdjenovič pa je obiskal Ortlerjevo skupino v Švici. Prečil je štiri vrhove, ki segajo nad 3000 m in se povzpeli na Grand Zebro.

Prve dni avgusta pa je v Durmitor odšla odprava dvanajstih planincev, med katerimi so tudi trije alpinisti, ki bodo v skoraj še nepoznatih gorah Črne gore skušali preplezati čim več smeri.

Štebe Miro

Nogometno igrišče v Domžalah je sicer zavarovano, vendar pa se postavlja vprašanje, če ga ne bomo uničili preje preden bo sposobno za igranje nogometnih tekem

AVTO RALLY V DOMŽALAH

Osnovna organizacija ZRVS Domžale-zapad je v soboto 11. septembra organizirala skupaj z AMD Domžale prvi avto rally za rezervne vojaške starešine iz naše občine. Program tekmovanja je bil prilagojen potrebam in znanju nastopajočih in tudi proga v dolžini 71 km je bila pripravljena tako, da pomeni tekmovanje nekaj posebnega. Poleg časovnih kontrol so morali tekmovalci streljati z zračno puško, opisati posamezne spomenike iz NOB, reševati teste iz poznavanja orožja in teste iz cestno prometnih predpisov. Start je bil v Domžalah, kjer so tekmovalci prejeli topografske karte, na katerih so bile posamezne kontrolne točke podane s koordinatami

in ne z imeni krajev.

Rezultati so pokazali, da je tak sistem tekmovanja dokaj zanimiv in da nastopajočim ni delal veliko težav. Cilj tekmovanja pa je bil na Pšati.

Zmagala je ekipa iz OO ZRVS Vir-Dob Lampret Fran, Mav Viktor, Juhant Milan, drugo mesto je zasedla ekipa Domžale-center Svetlin Janez, Pavli Silvester, Zavašnik Janez. Med posamezniki pa je bil prvi - Lampret Fran, drugi Svetlin Janez in tretji Mav Viktor.

Zmagovalci so prejeli pokale, drugi pa praktična darila, ki so jih prispevale delovne organizacije: Avtoservis Domžale, Induplati Jarše, Metalka-poslovalnica

TVD PARTIZAN DOMŽALE

URNIK vadnih ur za sezono 1976/77

Razpored vadbe	ponedeljek	torek	četrtek	petek
Cicibani od 3 do 5 let	15.30-16.30			
Cicibani od 5 do 7 let	16.30-17.30			
Pionirke		16.30-17.30	15.30-16.30	
Pionirji		17.30-18.30		18.-19.
Mladinci		18.30-20.	18.40-19.40	
Članice - rekreacija			19.40-21.15	
Člani - rekreacija		20.-21.30		

Pričetek vseh vadbenih ur je: 4. 10. 1976, razen za člane - rekreacija, ki bo redno pričel z vadbo 26. 10. 1976

